

Torsdag den 16. januar 2014 (D)

1

Kl. 10:00

40. møde

Torsdag den 16. januar 2014 kl. 10.00

Dagsorden

1) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse:

Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget.

2) Eventuelt: 2. behandling af lovforslag nr. L 102:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Ophævelse af den offentlige rejsesygesikring).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 17.12.2013. 1. behandling 19.12.2013. Betænkning 15.01.2014).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 101:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Udsendelse af påmindelser med henblik på at forbedre tilslutningen til børnevaccinationsprogrammet m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 12.12.2013).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 99:

Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. og lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler). (Ret til at danne elevråd m.v.).

Af undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 12.12.2013).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Tilbud til børn i alderen 0-2½ år).

Af undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 12.12.2013).

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 19:

Forslag til folketingsbeslutning om retningslinjer for omkostningstjek i statslige institutioner.

Af Preben Bang Henriksen (V) m.fl.

(Fremsættelse 12.11.2013).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Handels- og europaministeren (Nick Hækkerup):

Lovforslag nr. L 115 (Forslag til lov om ændring af lov om visse aspekter af Danmarks Eksportråds virke. (Nedlæggelse af bestyrelsen for Danmarks Eksportråd og ændret procedure for udpegning af medlemmer til eksportfremmebevillingsudvalget m.v)).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Udenrigsministeren (Holger K. Nielsen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om Europarådets virksomhed og Danmarks deltagelse heri.

(Redegørelse nr. R 8).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Redegørelsen vil komme til forhandling torsdag den 23. januar 2014.

Kl. 10:00

Samtykke til behandling

Formanden:

Det punkt, der er opført som nr. 2 på dagsordenen i dag, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet.

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse:

Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget.

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden:

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 2. stedfortræder for Socialistisk Folkeparti i Københavns Storkreds, Trine Mach, godkendes som ordinært medlem af Folketinget fra og med den 21. december 2013, hvor Villy Søvndal nedlagde sit mandat. Det skal bemærkes, at 1. stedfortræder har meddelt, at han ikke ønsker at overtage det ledige mandat.

Er der nogen, der ønsker ordet? Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:01

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om udvalgets indstilling.

Jeg slutter afstemningen.

Udvalgets indstilling er enstemmigt vedtaget med 105 stemmer.

[For stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 102:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Ophævelse af den offentlige rejse-sygesikring).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 17.12.2013. 1. behandling 19.12.2013. Betænkning 15.01.2014).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig? Det gør fru Liselott Blixt som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:02

(Ordfører)

Liselott Blixt (DF):

Først og fremmest ønsker Dansk Folkeparti forslaget sendt tilbage i udvalget, indtil ministeren har sikret, at man kan rejse i rigsfællesskabet uden selv at blive pålagt en regning for hjemtransport ved sygdom.

Som lovforslaget ligger nu, har man altså bedre vilkår ved at rejse i Norden end ved at rejse i vores rigsfællesskab, altså Færøerne og Grønland. Det mener vi er udtryk for lovsjusk. Vi har en lov, der blev hastet så meget igennem, at man ikke har sikret, at danskere, der er på studietur eller på rejse til Færøerne eller Grønland, ikke bliver pålagt at betale, når de skal hjem. I det hele taget ser vi det her

forslag som noget, der bliver presset igennem. Der er dispensation til, at vi nu kan andenbehandle det. Vi fik det forelagt en dag, før vi gik på juleferie. Spørgsmål skulle stilles, inden vi kom tilbage igen, og vi havde forslaget oppe til betænkningsafgivelse den første dag efter juleferien.

For os at se er det sjusk at lave en lov på en måde, så man faktisk ikke engang ved, hvad der sker, når danskerne rejser ud. I svar på spørgsmål 1 svarer ministeren netop, at i medfør af den her lov vil personer med bopæl i Danmark, der rejser til Færøerne eller Grønland enten på ferie eller studierejse, ikke længere have offentlig dækning for hjemtransport ved sygdom. Samtidig ser vi i nogle af de svar, vi har fået, som er en del, men det har været vigtigt at få de svar, at der er en del problemer med forslaget.

I realiteten indskrænker man borgernes mulighed for fri bevægelighed, når de tager på ferie. Det gælder åbenbart ikke, når det drejer sig om arbejdskraft, men når det drejer sig om almindelig menneskelig kontakt, eller når man rejser på ferie, hvor man skal ud at slappe af, så skal man lige pludselig pålægges en masse foranstaltninger, som der ikke rigtig er nogen, der helt ved, hvad man skal med. I nogle af svarene på spørgsmålene skriver ministeren, at hvis man skal have refusion, er det kun er relevant, hvis man har brugerbetaling i de pågældende lande. Men samtidig ved vi, at der kører sager ved Europa-Kommissionen, fordi man i Spanien ikke tager det blå sundhedskort alvorligt. Man sender folk videre til privathospitaler og lader regningen være hos den enkelte. Vi ved, at der er problemer også i Portugal og Grækenland. Så vel vidende, at der er lande, der ikke accepterer det blå sundhedskort, er det det, man pålægger danskerne at bruge fra 1. august i år.

Dansk Folkeparti kan ikke stemme for det her forslag, da vi mener, at vi skal have en reel chance for at rette op på nogle af de fejl, som bliver begået ved at haste det igennem. Derfor mener vi, at det skal tilbage til udvalget.

Kl. 10:05

Formanden:

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:05

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (DF), tiltrådt af et andet mindretal (EL).

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 21 (DF, EL og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 80 (V, S, RV og SF), hverken for eller imod stemte 5 (LA).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2 tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 101:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Udsendelse af påmindelser med henblik på at forbedre tilslutningen til børnevaccinationsprogrammet m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).
(Fremsættelse 12.12.2013).

Kl. 10:06

Forhandling

Formanden:

Jeg venter lige et øjeblik med at åbne forhandlingen. Må vi bede om, at den mere højrøstede tale lægges uden for salen nu, så vi kan starte forhandlingen? Det prøver vi.

Hr. Finn Thranum som Venstres ordfører.

Kl. 10:07

(Ordfører)

Finn Thranum (V):

Tak for det. I april 2013 offentliggjorde UNICEF en rapport om børns trivsel og vilkår foretaget blandt 29 af verdens industrialiserede lande. Af denne rapport fremgår det, at den såkaldte vaccinationsdækning i Danmark ligger på under 90 pct., og den anbefales at være på mindst 95 pct. Det er et dækningsniveau, der kun er tilsvarende lavt i to andre af de 29 lande i undersøgelsen. En anden undersøgelse foretaget af Statens Serum Institut viser, at forældrenes forglemmelse er en af de hyppigste årsager til manglende vaccination. Kun en lille andel af de adspurgte forældre i undersøgelsen sagde, at de bevidst har fravalgt vaccinationerne. Forglemmelse tegner sig altså som den primære årsag til danske børns lave vaccinationsdækning.

Forslaget er oprindelig en del af satspuljeaftalen, som blev indgået lige efter regeringsskiftet, og stammer dermed fra den foregående regering. Derfor støtter Venstre dette forslag, der med en landsdækkende påmindelsesordning netop tilsigter at forbedre tilslutningen til det danske børnevaccinationsprogram.

Med dette forslag etableres en påmindelsesordning, der på baggrund af oplysninger fra Det Danske Vaccinationsregister sikrer, at et barns forældre modtager påmindelser om manglende vaccinationer på udvalgte tidspunkter i barnets liv. Lovforslaget giver også mulighed for at lade påmindelsesordningen omfatte andre supplerende vaccinationer, der tilbydes ved individuelle behov.

For Venstre er det afgørende, at beskyttelsen af borgernes personfølsomme oplysninger ikke lempes med lovforslaget. Jeg noterer mig således, at forældre, der ikke ønsker at modtage påmindelser, kan meddele Statens Serum Institut, at de ikke ønsker at modtage disse påmindelser. Endvidere fremgår det, at medarbejdere, der vil forstå behandlingen af disse personfølsomme oplysninger, er underlagt tavshedspligt efter straffelovens § 152. Dette er en afgørende forudsætning, og på denne baggrund kan Venstre støtte forslaget.

Kl. 10:10

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det fru Anne Sina som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:10

(Ordfører)

Anne Sina (S):

Tak. I Danmark bliver langt de fleste børn vaccineret, og det er selvfølgelig godt. Vaccinerne i det danske børnevaccinationsprogram forebygger udbruddet af smitsomme sygdomme, og det er til gavn for folkesundheden og sikrer, at det enkelte barn ikke får en alvorlig

sygdom. Vaccinationsprogrammerne har betydet, at mange alvorlige børnesygdomme stort set ikke eksisterer i Danmark i dag.

Men selv om mange børn bliver vaccineret, ligger Danmark stadig lavt i forhold til de andre europæiske lande, som vi normalt sammenligner os med. Og det er et problem. Det har bl.a. betydet, at der været flere tilfælde af udbrud af mæslinger i Danmark i de seneste år. Sådan skal det jo ikke være. Mæslinger er noget, vores forældre har haft – det er ikke noget, vores børn skal have. Derfor er det her lovforslag et godt tiltag.

Formålet med lovforslaget er at forbedre tilslutningen til det danske børnevaccinationsprogram, så flere bliver vaccineret. Med lovforslaget får Statens Serum Institut mulighed for på baggrund af oplysninger i Det Danske Vaccinationsregister at sende påmindelser til forældre til børn, der mangler at modtage en eller flere af de vaccinationer, der indgår i vaccinationsprogrammet. Lovforslaget skal desuden sikre, at børn, der har en særlig risiko for at blive påført en smitsom sygdom, tilbydes supplerende vaccinationer ud fra individuelle behov. Det er selvfølgelig vigtigt at slå fast, at det stadig skal være helt frivilligt, om man vil lade sit barn vaccinere, men et eventuelt fravalg skal ske på et oplyst grundlag. Når en spørgeskemaundersøgelse, som Statens Serum Institut har foretaget, viser, at en af de hyppigste årsager til, at forældre ikke får vaccineret deres børn, er, at de simpelt hen har glemt det, er det her lovforslag en god idé.

Det er kun, når man sammenligner Danmark med vores europæiske naboer, at man ser, at der er forskel i tilslutningen til børnevaccinationerne. Der er også betydelige forskelle i Danmark. Tilslutningen til MFR-vaccinen ligger på 84 pct. i Allerød og kun på 71 pct. i Ishøj. For os er det vigtigt, at så mange børn som muligt bliver vaccineret, og det er vigtigt, at alle børn, uanset hvor de vokser op, får et reelt tilbud om vaccinationerne. Derfor er det vigtigt, at forældrene får så mange oplysninger som muligt.

En påmindelse om vaccinationerne kan gøre en forskel og sikre, at de vigtige vaccinationer ikke bliver glemt i børnefamiliernes travle hverdag. Derfor støtter vi det fremlagte forslag.

Så skal jeg hilse at sige, at Det Radikale Venstres ordfører desværre ikke kunne være her i dag, men hun har bedt mig om at sige, at Det Radikale Venstre også kan tilslutte sig lovforslaget.

Kl. 10:13

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Fru Liselott Blixt som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:13

(Ordfører)

Liselott Blixt (DF):

Jeg kan huske, at jeg, da jeg skulle have mit første barn vaccineret, faktisk var imod vaccinationer, fordi jeg mente, at de sygdomme, som man nu skulle have, skulle man have. Da jeg kom op til lægen, fik jeg en snak med hende. Hun havde arbejdet på en børneafdeling. Hun fortalte mig om, hvor mange der på det tidspunkt var døde eller havde fået alvorlige sygdomme ved at få nogle af de sygdomme, som vi betegner som lettere børnesygdomme, eller hvordan det var at være gravid og få en børnesygdom, som man ikke havde haft, og hvordan det så skadede barnet. Jeg fik ligesom remset lidt op, hvad der var af fordele og ulemper. Og det er det, jeg synes er utrolig vigtigt i en sag som denne, når vi taler om vaccinationer, altså at vi ved, hvad det er, vi går ind til. Jeg valgte vaccinationerne til mine børn, og det håber jeg også de fleste andre gør, og det er også derfor, vi støtter forslaget.

Men jeg vil også sige, at en af de vigtigste ting for Dansk Folkeparti har været det med, at man også kan frasige sig påmindelserne, fordi man er af den overbevisning, at man ikke vil have vaccinationen. Der er forskellige mennesker, der har en allergisk sygdom, der gør, at de måske har større risiko for at blive syg af en vaccine, på

grund af de tilsætningsstoffer, der bliver tilsat vaccinen. Vi kan se det nu her med den sidst tilkomne vaccine, HPV-vaccinen. Der ved vi at der er en del kvinder, som har problemer, og derfor er det også vigtigt, at vi tager det alvorligt, når der kommer noget, som man antager er vaccinationsskader. Derfor er det også vigtigt at sige, at det er frivilligt at få en vaccination, men det er også vigtigt at få de informationer, så man kan tage det på et fagligt grundlag.

Så derfor siger vi ja til, at man påminder forældrene, men at man også sikrer, at det er frivilligt, altså at de kan sige fra, når det kommer dertil. Tak.

Kl. 10:15

Formanden:

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke nogen ordfører fra Socialistisk Folkeparti, og så er det fru Stine Brix som Enhedslistens ordfører.

Kl. 10:15

(Ordfører)

Stine Brix (EL):

Dansk Folkepartis ordfører fortalte, at hun kunne huske, da hendes børn skulle have deres første vaccinationer. Jeg kan huske, da jeg fik min 12-årsvaccination, det var den 3. december 1994, og jeg fejrede 19-årsjubilæum på min Facebook her den 3. december sidste år. For det, at vi som samfund tilbyder vaccinationer til alle vores borgere, er jo virkelig et godt eksempel på, hvad vi kan med et stærkt velfærdssamfund, hvor vi tilbyder, at man kan få en beskyttelse mod nogle af de sygdomme, som man for år tilbage, i vores bedsteforældres generation, døde af. Jeg synes, det er et rigtig godt forslag, der ligger her, som sikrer, at alle børn reelt får et tilbud. Som flere af ordførerne før mig har været inde på, er en af de hyppigste årsager til, at børn ikke får deres vaccinationer, alene den, at forældrene glemmer det. Og det er jo en skam, hvis det ikke er andet end det, som er årsagen.

Socialdemokraternes ordfører fremhævede også, at der jo er en social ulighed i forhold til, hvem der glemmer at få deres børn vaccineret. Og derfor handler det her forslag sådan set også om at sikre, at alle børn, også nogle af dem, som vokser op med nogle forældre, som af den ene eller den anden grund er mere glemsomme end andre, også får de vaccinationer.

Jeg hæfter mig også ved, at man i det her forslag lægger op til, at det selvfølgelig fortsat er frivilligt, om man vil få sine børn vaccineret, og ministeriet svarer også rigtig fint, at det vil fremgå af de her påmindelser, at det netop er et tilbud; at man kan fravælge den her type af påmindelser, hvis man ikke ønsker det, og man har truffet et bevidst valg om ikke at lade sine børn vaccinere.

Så vi synes, det er et rigtig godt forslag, og vi stemmer for, den dag vi får lejlighed til det, her i salen.

Kl. 10:17

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 10:17

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Liberal Alliance stemmer også for det her lovforslag – bl.a., kan man sige, af den simple grund, at vi er med i den aftale, som lovforslaget er en del af at udmønte. Det er jo et fint lille forslag, som gerne skulle sikre, at der er nogle flere børn, som bliver vaccineret, og dermed nogle færre, der bliver syge, og det er det jo svært at være imod.

Jeg kan alligevel ikke lade være med at knytte en enkelt kommentar til det, Enhedslistens ordfører sagde, altså det med, at det her jo er noget af det, man kan se, med en stærk velfærdsstat, og hvad ved jeg. Det her forslag koster 1 mio. kr. – 1 mio. kr.; det er rart at

se, hvor glade folk kan blive for udgifter, der er så små. Vi har en gylden fremtid for os!

Kl. 10:18

Formanden:

Så er det fru Mai Mercado som konservativ ordfører.

Kl. 10:18

(Ordfører)

Mai Mercado (KF):

Tak. De Konservatives sundhedspolitik går på to ben: behandling og forebyggelse. Vi ser det her børnevaccinationsprogram som en vigtig forebyggende indsats for sundheden. Vaccinationsdækningen i Danmark er på 90 pct., og med et påmindelsessystem kan den blive højere.

Som konservative ønsker vi et velfungerende sundhedsvæsen. Vi ønsker, at der bliver taget hånd om patienterne, og derfor er der god grund til, at flere børn bliver vaccineret, og derfor kan vi i udgangspunktet støtte lovforslaget.

Men det er også vigtigt, at de personfølsomme oplysninger, som er tilgængelige, bliver beskyttet, og de, som ikke ønsker at være en del af et program, skal naturligvis ikke have de her påmindelser.

Så er der et par høringssvar, som faktisk har været meget interessante at læse. Der er flere høringssvar, som siger, at den hyppigste årsag til manglende vaccination er forglemmelse, og at der derfor er god reason i at lave en sådan påmindelsesordning. Men der er faktisk også høringssvar, bl.a. fra Vaccinationsforum, hvor der står, at fravalg af MFR-vaccinering, altså mod mæslinger, fåresyge og røde hunde, er et bevidst fravalg, og at det forhold peger på, at en påmindelsesordning ikke vil have nogen effekt. Der vil vi i hvert fald i udvalgsbehandlingen spørge ind til, hvor stor en effekt et påmindelsessystem vurderes at få. Men i udgangspunktet kan vi støtte forslaget.

Kl. 10:19

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Nu er SF's ordfører, fru Özlem Sara Cekic, kommet. Værsgo.

Kl. 10:20

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Tak – debatten er godt nok gået hurtigt.

Lovforslaget her handler om en ændring af sundhedsloven, som gør det muligt at gøre noget ved den lave tilslutning, vi har til børnevaccinationsprogrammet, ved at minde forældre om, at deres børn skal vaccineres. Vi ved, der er lav tilslutning, og vi ved, at det især rammer de familier, hvor der er en social slagside. Derfor synes vi, det er en rigtig, rigtig god idé, at den her påmindelsesordning giver mulighed for, at man kan minde de forældre om, at deres børn skal vaccineres. Hvis man ikke ønsker det, kan man selvfølgelig meddele det til Statens Serum Institut. Vi støtter forslaget.

Kl. 10:20

Formanden:

Tak til ordføreren. Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 10:21

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for det, og tak for den gode modtagelse af lovforslaget. Jeg vil sige, at jeg også blev rigtig glad, da jeg læste høringssvarene, fordi der jo er bred enighed om, at det her er et vigtigt og et rigtigt forslag, altså helt konkret at kunne sende påmindelser til travle børneforældre ved manglende vaccinationer. Enhedslistens ordfører kan huske sin vaccination, jeg kan ikke selv huske, da jeg blev vaccineret, men jeg står midt i det her med mine egne børn, og jeg kan sige, at det

kan være en praktisk udfordring midt i arbejde, indkøb og tøjvask og børneopdragelse og det hele og så også at huske, hvornår det nu er, man skal få bestilt tid til vaccinationerne. Så det her er en hjælpende hånd. Det er nok rigtig vigtigt at få sagt det, som også høringssvarerne giver udtryk for man synes er rigtig positivt, nemlig at vi gør det så klart, at det er et tilbud, man får. Der er altså ikke tale om vaccinationstvang i Danmark. Det er forældrenes valg.

Men det er klart, at jeg som sundhedsminister også gerne vil bruge lejligheden til at sige, at det er rigtig, rigtig vigtigt, at der er en høj grad af opbakning til vores vaccinationsprogram. Vi har jo et vaccinationsprogram med gratis børnevacciner, fordi der er nogle sygdomme, som det også som beskrevet af Dansk Folkeparti kan være meget farligt for små børn af blive ramt af, og nogle sygdomme, som vi faktisk globalt har en forståelse af at vi gerne vil helt til livs, og der er vaccinationsprogrammerne altså en måde til at sørge for, at smitten ikke spredes.

Når vi kigger på det internationalt, kan vi jo se, at Danmark har en lavere tilslutning til børnevaccinationsprogrammet end de lande, vi normalt sammenligner os med, og at vi ligger på under 90 pct., og det er stort set ikke tilfældet for nogen andre lande at have så lav en opbakning. Det er jo et problem. Jo lavere opbakningen er, jo dårligere er beskyttelsen også af børn og unge, og jo mere risikerer man, at sygdomme bliver spredt. Det er ikke bare sådan, at tallet er lavere for Danmark end for de lande, vi sammenligner os med. Noget af det, vi ved, og som Enhedslistens ordfører, SF's ordfører og andre ordførere også var inde på, er, at der også er en social slagside i, hvem der så benytter sig af vaccinationsprogrammet, og hvem der ikke gør det. Og jeg kan sige, at man kunne optrykke mange spændende tal på det, men et meget sigende tal, som også står i bemærkningerne til lovforslaget, er, at tilslutningen i Allerød, når barnet er 4 år, til den MFR-vaccination, der gives der, er på 84 pct. – i Ishøj relativt få kilometer derfra er den på 71 pct.

Det siger noget om, at der også er en ulighed, med hensyn til om børnene er beskyttet, som følger nogle sociale faktorer, og jeg mener, at vi som samfund skal gøre, hvad vi kan, for at sikre, at alle børn har de samme muligheder i livet. Det handler også om at have de samme muligheder for at undgå sygdomme, der kan være alvorlige og truende, og undgå smitte.

Så jeg kvitterer for opbakningen til lovforslaget og den positive modtagelse. Og selv om beløbet ikke er det største i verden, mener jeg, at det er et vigtigt forslag. Jeg tror, det vil gøre en stor forskel for rigtig mange børnefamilier i det her land fremover at få en hjælpende hånd og en venlig påmindelse, når de små skal have deres vaccination. Så tak for det.

Kl. 10:24

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Sundheds- og Forebyggelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 99:

Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. og lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdnings-

skoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler). (Ret til at danne elevråd m.v.).

Af undervisningsministeren (Christine Antorini).
(Fremsættelse 12.12.2013).

Kl. 10:24

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Fru Anni Matthiesen som Venstres ordfører.
Kl. 10:24

(Ordfører)

Anni Matthiesen (V):

Tak for det, hr. formand. Frie skoler hviler jo bl.a. på frihedsværdier, frihed til at skabe skoler, tit jo i tæt, tæt samarbejde både med forældre og eleverne, en frihed, som vi i Venstre mener, at vi så vidt muligt skal bevare på alle fronter, en frihed, som jo er helt unik på rigtig mange områder, og som vi skal passe på ikke at komme til at ødelægge ved at blande os måske unødigt fra Christiansborgs side.

Derfor vil Venstre også holde fast i, at vi heller ikke skal blande os i, hvordan de frie skoler involverer deres elever i den demokratiske læring. Som jeg kender dem, og jeg har besøgt rigtig mange frie skoler, gør man alt for at involvere også eleverne og forældrene i demokratiske beslutninger. Det er med at tage et demokratisk ansvar, og jeg forstår egentlig, at skolerne også i hverdagen rigtig, rigtig mange steder involverer deres elever i beslutningerne.

I Venstre ønsker vi at give de frie skoler frie rammer, og derfor vil vi også stemme nej til dette lovforslag.

Afslutningsvis vil jeg også godt understrege, at vi selvfølgelig har forståelse for, at de frie skoler og de private skoler foreninger måske lidt nødtvungent også har været med til positivt at arbejde for det her lovforslag.

Men som sagt vil vi gerne holde frihedens fane højt i det her lovforslag, og jeg vil også under selve lovbehandlingen tillade mig at stille nogle spørgsmål af mere opklarende art i forhold til: Ved man noget om, hvordan det egentlig fungerer allerede på de frie skoler, hvis man sammenligner med folkeskolerne? Altså, hvor mange steder er der reelt allerede elevråd, og hvor mange steder har man egentlig allerede taget de her ting i brug? Det er i hvert fald nogle af de ting, som jeg under behandlingen mellem første og anden behandling vil spørge nærmere ind til hos ministeren.

Men som sagt, Venstre stemmer nej til dette lovforslag.

Kl. 10:27

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Troels Ravn som socialdemokratisk ordfører.
Kl. 10:27

(Ordfører)

Troels Ravn (S):

Tak. Uddannelse er afgørende for, at vi har borgere, der aktivt deltager i vores demokrati. Derfor er det vigtigt, at børn og unge i så stort omfang som overhovedet muligt bliver inddraget i beslutninger, der vedrører dem selv. Den inddragelse skal starte så tidligt som overhovedet muligt. Det har vi her i landet en rigtig god tradition for. Det er nemlig reglen snarere end undtagelsen, at der på de danske folke- og friskoler bliver nedsat elevråd, hvor elever kan få medindflydelse på de trufne beslutninger.

Det er glædeligt, for på den måde sikrer vi, at eleverne i en tidlig alder stifter bekendtskab med demokratiets spilleregler. Målet er at motivere vores unge til at engagere sig i samfundet. De skal opnå følelsen af, at man med en målrettet indsats kan opnå indflydelse på emner, som man brænder for.

Retten til at danne elevråd er i dag kun lovfæstet for folkeskoler. På friskoler findes denne ret ikke. Det ønsker vi at ændre. Uanset hvor man går i skole, skal retten til at blive trænet i demokratiet være sikret. Selv om der primært er tale om en principiel ændring, imødekommer vi med lovforslaget Danske Skoleelevers opfordring til, at elever på de danske friskoler får en lignende lovbunden ret til at nedsætte elevråd, holde plenummøder, oprette talsmandsordninger eller lignende. For at sikre, at den nye ret i praksis bliver anvendt, skal skolens leder være forpligtet til at opfordre til brugen heraf.

Socialdemokraterne støtter naturligvis lovforslaget. Tak for ordet.
Kl. 10:29

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Alex Ahrendtsen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:29

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

Ja. Det er et lidt interessant forslag, fordi det kommer fra Danske Skoleelever, som jo ønsker, at der gælder samme regler som i folkeskolen. Og som det fremgår af høringssvarene, støtter de forskellige privat- og friskoleforeninger lovforslaget, men de er jo trods alt friskoler, og friskoler skal have friheden til at tilrettelægge deres dagligdag, som de vil. Eleverne har jo mulighed for at oprette elevråd, hvis skolen giver lov. Sådan er det jo med en friskole. Man har jo valgt at blive friskole netop for at være fri. Og der skal de jo så også have friheden til at sige nej, hvis de ikke mener, at der skal oprettes elevråd.

De fleste steder siger man jo ja. Så derfor er vi i Dansk Folkeparti ikke så begejstrede som Danske Skoleelever og de forskellige privat- og friskoleforeninger. Vi synes faktisk, at vi skal sige nej til det her lovforslag. Egentlig burde regeringen nok tage det af bordet og så tage en snak med friskoleforeningerne igen. Det er måske ikke sikkert, at de er så begejstrede, som det fremgår af høringssvarene.

Så et ja til friskolefriheden og et nej til lovforslaget fra Dansk Folkeparti.

Kl. 10:30

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Christian Friis Bach som radikal ordfører.

Kl. 10:30

(Ordfører)

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det. Jeg vil gerne sige lidt på vegne af Det Radikale Venstre og på vegne af den radikale ordfører, hr. Jeppe Mikkelsen.

Vi bakker varmt op om elevdemokratiet i den danske grundskole. Det er godt for den demokratiske kultur, det er godt for skolerne, det er godt for børnene, for de unge selv. Derfor kan vi også støtte, at elever på de frie grundskoler nu får en lovfæstet ret til at dyrke elevdemokratiet. Vi kan også bakke op om, at skolelederen får pligt til at opfordre dem til at bruge den ret, hvis de ikke bruger den i dag. Elevdemokratiet er allerede meget stærkt i det frie skolemiljø, så det bliver næppe svært for skolerne at leve op til den her bestemmelse, men hvordan de gør det, og præcis hvorledes det bliver skruet sammen, er i en rigtig god friskoletradition holdt i rigtig brede rammer. Hver skole er forskellig; der er ikke en korrekt måde at gøre det her på, og derfor kan vi bakke op om, at det sker inden for brede rammer.

Så vil jeg rose ministeren for at inddrage foreningerne bag de frie grundskoler i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget, som vi altså støtter. Tak for ordet.

Kl. 10:31

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen ordfører for SF til stede. Er hr. Troels Ravn også ordfører for SF?

Kl. 10:32

(Ordfører)

Troels Ravn (S):

Som man kan se, er jeg ikke fru Pernille Vigsø Bagge, men jeg skal på vegne af SF sige, at de støtter forslaget her. Det glemte jeg at sige i min egen tale, undskyld.

Kl. 10:32

Formanden:

Det er noteret.

Så er det fru Rosa Lund som Enhedslistens ordfører.

Kl. 10:32

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak. Jeg må jo indrømme, at jeg er en lille smule overrasket over, at der findes partier i det her Folketing, som kan være imod, at elever, som går på en friskole, får ret til at oprette et elevråd. Jeg troede, at det her ville være et lovforslag, som vi ikke skulle have den store debat om, fordi vi alle sammen herinde synes, det er rigtig vigtigt, at unge mennesker lærer at deltage i vores demokrati.

Det er jo fuldstændig rigtigt, at som det er i dag, kan skolerne selv tilrettelægge og beslutte og sige, at de på deres skole gerne vil have et elevråd, men i de situationer, hvor det ikke er sådan, synes vi i Enhedslisten, at det er rigtig vigtigt, at eleverne har en ret til at oprette elevråd, for når man er på en skole, er det jo de voksne, der bestemmer, og sådan skal det langt hen ad vejen også være, men jeg mener faktisk, at eleverne bør have en ret til at oprette elevråd. Derfor kan vi altså støtte det her lovforslag.

Jeg har dog en enkelt bemærkning til en formulering i lovforslaget. Formuleringen lyder, at eleverne skal have en oplevelse af, at de har indflydelse. Det er en formulering, vi også kender fra regeringsgrundlaget, og vi håber i Enhedslisten, at vi på et tidspunkt kan komme til at diskutere det, så det ikke bare er en oplevelse, de har, men at det er noget, de rent faktisk har.

Enhedslisten kan støtte det her lovforslag.

Kl. 10:33

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Merete Riisager som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 10:34

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Tak. Vi behandler nu L 99 om elevråd i frie grundskoler, og lige om lidt behandler vi L 100 om oprettelse af vuggestuer i de frie grundskoler. Som jeg ser det, handler det ene, L 99, om utidig indblanding, dog i mindre skala, mens det andet handler om at åbne en dør til nogle nye muligheder. Derfor er det sådan, at Liberal Alliance siger nej til L 99 om elevråd i de frie grundskoler.

Jeg vil bare sige med det samme, at det ikke handler om, at vi ikke støtter elevråd, men vi mener ikke, at vi fra Folketingets side skal blande os i, hvordan man ude på de frie grundskoler forvalter samarbejdet mellem de voksne og børnene, mellem undervisere og elever, mellem lærere og forældre. Kvaliteten ved de frie grundskoler er netop, at det styrer de selv.

Det her forslag er et lille forslag, men det er også et forslag, som er et eksempel på en sygdom i systemet. Der er en styringsmani, som

jeg oplever hver eneste dag, når jeg går rundt herinde på Christiansborg, og særlig når vi sidder i forhandlinger. Lige så snart der er noget, som er godt et eller andet sted, eller som man kan argumentere for, er det straks noget, alle skal have. Jeg mener, at det er udtryk for en Christiansborgarrogance, som både breder sig hos embedsmænd og politikere. Det handler om, at de siger, at hvis de har set lyset i lige præcis det her, så skal alle jo have det. Man anerkender ikke, at der ude i landet er virkelig dygtige mennesker, som tilrettelægger skolelivet og livet i det hele taget på en måde, som vi slet ikke kan forestille os, og som er langt bedre og mere genial end det, som vi kunne have udtænkt herinde.

Derfor er historien om de frie grundskoler jo også, at de er så vel-fungerende og faktisk får bedre resultater stort set inden for alt, vi kan komme i tanker om at måle på. Forklaringen på det er netop friheden. Man har friheden til selv at sætte sig ned og finde ud af, hvordan man vil gøre det her, uden at der kommer utidig indblanding fra kommuners og Christiansborgs side. Vi er nemlig ikke de klogeste herinde, selv om vi nogle gange bilder os selv og hinanden det ind.

Derfor glæder det mig rigtig meget, at både Venstre og Dansk Folkeparti siger nej til det her forslag, og jeg oplever også, at de selvfølgelig anerkender, at elever kan få indflydelse, men at det altså ikke er en del af vores butik herindefra at have en holdning til, hvordan man tilrettelægger det ude på de enkelte frie grundskoler.

Et flertal i Folketinget har lige vedtaget en folkeskolereform, som lægger en jernnæve ned over folkeskolerne. Man indfører en helhedsskole, hvor man tager pædagogerne og fører dem over i folkeskolen. Så kan de sidde derovre og undervise, selv om de ikke er uddannet til det, og de fine kompetencer, som pædagogerne har i at varetage børnenes fritid, skal så på en eller anden måde bruges i et forsøg på at undervise, som om pædagogerne var lærere. Og lærerne skal så forsøge at lede pædagogerne. Det er alt sammen uden forskningsmæssig evidens for, at det vil gøre børnene dygtigere. Så der er meget styring herindefra.

Det her er en lille sag, men herfra vil jeg bare udtrykke glæde over, at både Venstre og Dansk Folkeparti siger nej til utidig indblanding. Det gør vi også i Liberal Alliance.

Kl. 10:37

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Lene Espersen som konservativ ordfører.

Kl. 10:38

(Ordfører)

Lene Espersen (KF):

Det Konservative Folkeparti vil så, man kan sige bryde den tendens, der i hvert fald har været blandt de borgerlige partier til at sige nej til lovforslaget, for vi vil sige ja. Det Konservative Folkeparti synes faktisk, det er et godt lovforslag. Vi har især hæftet os ved, at Dansk Friskoleforening i deres høringsvar har bakket op om den løsning, der er. Og noget af det, jeg faktisk synes er meget væsentligt, når vi diskuterer lovforslaget her, er jo netop at diskutere, hvordan vi sikrer, at eleverne i deres opdragelse på flere forskellige måder lærer at indgå i et samfund, der hviler på demokratiske værdier.

En af måderne at gøre det på er ved at fortælle, at der er mange demokratiske processer, der har betydning for samfundets demokratiske grundværdi, og som man kan indgå i. Mange er en del af det frivillige foreningsliv og meget andet, men noget andet er altså det repræsentative demokrati, det er også en måde at lære noget om demokratiske værdier på. Og vi har noteret os, at ministeren har været imødekommende i forhold til det, jeg i hvert fald kan se har været bekymringen for de danske friskoler, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt det skal være et elevråd, der skal nedsættes.

For jeg vil sige, at jeg godt kunne forstå bekymringen, hvis det var sådan, at man skulle vælge en model og presse ned over hovedet på de frie skoler. Men forslaget her er jo altså at ligestille eleverne

på de frie skoler, og altså give frihed til eleverne, med de elever, der går i folkeskolen, således at de får mulighed for at få de praktiske erfaringer, der er med demokratiske processer i det repræsentative demokrati. Det kan f.eks. være et plenummøde en gang om året, det kan også være en talsmandsordning, og i og med der er den fleksibilitet, synes vi faktisk, at lovforslaget holder sig inden for den rigtige balance af både at vægte hensynet til de frie skolars frihed meget højt, men også vægte hensynet til elevernes frihed til at få lov til at afprøve det repræsentative demokrati.

Jeg vil sige, at Det Konservative Folkeparti vil stemme ja til det her lovforslag ved tredjebehandlingen, hvis ikke det undervejs lige pludselig viser sig, at der er nogen, der skifter mening. Men hvis vi læser høringsvarene fra de skoler, vi har talt om, kan vi se, at de altså er positive over for lovforslaget, og derfor synes vi faktisk, det er et fint lille lovforslag, som vi bakker op om.

Kl. 10:40

Formanden:

Tak til ordføreren. Undervisningsministeren.

Kl. 10:40

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det lovforslag, vi drøfter i dag, synes jeg selv – selv om det er blevet sagt, at det er et lille, men heldigvis også af et pænt flertal, fint lovforslag – har en principiel vigtighed. Det er et emne, der er blevet rejst af Danske Skoleelever, som organiserer alle elever i grundskolen i Danmark. De har haft en drøftelse om folkeskolens formålsparagraf, som, blandt så meget andet, siger, at eleverne også skal uddannes til demokratiske medborgere – og det kan ske på mange måder – og det, at man har mulighed for at få medindflydelse igennem bl.a. elevråd, er jo en af måderne. Det er dermed også lidt en kommentar til Enhedslisten om, at man ikke bare skal have en oplevelse af at have indflydelse, men at man reelt skal have medindflydelse. Det kan man have igennem elevråd, og det kan man også have i klassen, i forhold til at man har indflydelse på, hvordan undervisningen udformes, hvad det er for nogle opgaver, temaer osv. Det er en meget fin og lang tradition, vi har haft, og som jeg må sige jeg faktisk har haft en oplevelse af at alle partier på tværs af skel har bakket op om.

Derfor vil jeg også sige, at jeg faktisk er lidt forundret over nogle af de argumenter, jeg har måttet høre her, fra bl.a. Venstre, Dansk Folkeparti og ikke mindst Liberal Alliance. Liberal Alliance kan svinge sig helt op til at sige, at det er udtryk for styringsmani, at det nu er sådan, at elever, der går på frie grundskoler, også har en mulighed for at bruge den ret til at danne elevråd, men vel at mærke på en måde, der respekterer andre former for elevindflydelse, som kendetegner de frie skoler. Det vender jeg lige tilbage til. Men Liberal Alliance siger, det er udtryk for styringsmani, og at fordi noget er godt ét sted – jeg citerer Liberal Alliance – så skal man ikke bare sige, at andre skal have det. Der er jo en grund til, at vi har en folkeskolelov, der faktisk hylder muligheden for elevindflydelse. Og der er faktisk en god grund til, at vi har frie grundskoler, der på samme måde hyl-der, at der både skal ske faglig læring, men at man også skal uddannes og dannes til medborgere. Derfor vil jeg så også bare sige, at hvis man skulle trække parallellen helt ud, kan man sige, at bare fordi det er godt med demokrati som sådan ét sted, er det ikke det samme, som at alle skal have det – må jeg forstå på Liberal Alliance.

Altså, det her handler om et syn på, hvordan vi giver både nogle rettigheder og nogle pligter til elever, uanset hvilken skoleform de er på, til at få medindflydelse på det uddannelsessted, hvor de er. Jeg synes, det er en fantastisk fin rettighed, der har været i rigtig, rigtig mange år i forhold til eleverne. Og jeg vil godt sige, at det jo er sådan, at langt de fleste frie grundskoler har forskellige typer af elevdemokrati, nogle gange udformet på en lidt anderledes måde end elevråd i folkeskolen; det har langt de fleste. Men der er jo en grund

til, at Danske Skoleelever har rejst det, og det er, fordi der er enkelte steder, hvor den rettighed ikke har været der for elever – ellers havde de jo ikke rejst det.

Den måde, jeg har valgt at gribe det an på, er, at jeg har haft nogle utrolig konstruktive drøftelser med alle foreningerne bag de frie grundskoler. Og de er gået meget konstruktivt ind i det, for de er jo enige i – det er jo en del af det, der hviler på den friskoletradition, vi har – at elevindflydelse er en del af det. Og alle har også været enige i, at der har været et hul et eller andet sted i forhold til at sikre eleverne den rettighed de få steder, hvor eleverne ikke syntes, at de kunne få opfyldt den rettighed på en ordentlig måde. Og det er lige præcis derfor, vi i fællesskab har brugt kræfter på at finde en formulering, hvor man ikke bare sikrer elevernes rettighed til at danne elevråd, men også, at der er plads til andre måder at gøre det på.

Jeg vil godt sige tak til den konservative ordfører, som meget fint også gav nogle eksempler på anderledes måder at lave elevråd på, som jeg også er stødt på i den frie grundskole. Det kan nemlig være igennem plenumforsamlinger, talspersoner – der er andre modeller. Og det giver da lige præcis mulighed for, at de andre måder at arbejde med elevdemokrati på også er en del af det. Derfor vil jeg godt lige ridse op, hvad det er, der sker med lovforslaget her, som altså er en meget, meget fin understregning af, hvorfor elevdemokrati på forskellige måder er vigtigt, og hvorfor skolens ledelse også har en rolle i forhold til at opfordre elever til at gribe den mulighed.

De tre elementer, vi tager stilling til, er for det første, at lovforslaget skal sikre, at skolens elever får ret til efter egen bestemmelse at danne elevråd eller på anden demokratisk måde varetage deres fælles interesser vedrørende skolen. Det var det første. Det andet er, at skolens leder bliver forpligtet til at opfordre eleverne til det, hvis de ikke benytter denne ret, for det er jo også en del af den demokratiske dannelse. Altså, hvis eleverne af forskellige grunde ikke har grebet den mulighed, skal skoleledelsen gøre dem opmærksom på, at her har de en mulighed for netop at udfolde den del, som også er vigtig i forhold til en skoles virke. Sidst, men ikke mindst, understreger lovforslaget også, at man skal respektere de frie grundskolers frihedstraditioner, idet skolens leder skal kunne opfordre eleverne til at vælge en bestemt demokratisk måde, som stemmer overens med skolens overbevisning. Men i sidste ende er det eleverne, der vælger den form, som de kan udøve elevdemokratiet i.

Kl. 10:45

Der er en grund til, at de forskellige foreninger bag de frie skoler roser lovforslaget. Det er jo netop, fordi vi har haft den lange, grundige, konstruktive debat med hinanden og fundet en form, som alle i den grad kan se sig i – bare for at nævne Dansk Friskoleforening, som bemærker i deres høringsvar, at Dansk Friskoleforening stiller sig meget positivt over for den foreslåede formulering om elevernes ret til et elevdemokrati. Og jeg kan tage en af de andre store, Danmarks Privatskoleforening, der ikke har nogen bemærkninger til lovforslaget og anerkender, at udkastet er i fin overensstemmelse med de overvejelser og tanker, som ministeren har delt med skoleforeningerne. Ja, for det her synes vi alle sammen er den rigtige måde at udmønte elevdemokratiet på.

Det må virkelig stå lidt hen i det uvisse, hvordan det kan være, at Venstre, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance ikke synes, at det er noget, man skal bakke op om, når alle, både eleverne, de frie grundskoler, i øvrigt et bredt flertal her i Folketinget synes, at det altså er en værdi, vi har hyldet i mange, mange år. Jeg håber, at debatten her ved førstebehandlingen – og meget gerne debatten i udvalgsbehandlingen – gør, at nogle af de partier, der nu sådan meget håndfast siger, at det kan man ikke støtte, selv om alle ude i den verden synes, at det er en god idé, alligevel overvejer, om det ikke er vigtigt at give det signal ved at bakke op om elevernes ret til at kunne arbejde med elevdemokrati på forskellig vis med respekt for de frie skolers traditioner på det her område, og alligevel overvejer, om man ikke skulle

støtte det ved tredje behandling. Det er et lille, fint, vigtigt lovforslag, og det vil klæde det lille, fine, vigtige lovforslag, at samtlige af Folketingets partier bakkede op om det.

Men tak til trods alt de mange partier, der har talt meget positivt om det, for det her skylder vi eleverne. Det er faktisk noget, som det demokratiske fundament hviler på, når vi gerne vil uddanne elever til at blive fremtidens demokratiske medborgere.

Kl. 10:47

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Merete Riisager.

Kl. 10:47

Merete Riisager (LA):

Tak. Det undrer mig sådan set ikke, at ministeren ikke forstår, hvad vi mener i Liberal Alliance, når vi siger, at ministeren og andre Socialdemokrater lider af styringsmani. Det er klart, at det jo ville ændre på hele ministerens politik, hvis hun faktisk forstod det.

Men ministeren siger her, at der er tale om et lille, fint lovforslag, men som er så meget mere alvorligt, fordi det handler om de frie grundskoler. Det er jo det, som jeg mener ministeren mangler at anerkende, nemlig at de frie grundskoler ikke er ministerens, det er civilsamfundets, det er forældrenes. Det er ikke ministerens skole, det er ikke en, hun kan skalte og valte med, det er ikke en, hun skal blande sig i.

Jeg synes også, at ministeren skulle blande sig meget mindre i folkeskolen, men det er så en helt anden sag. Ministeren har lige været i stand til at argumentere for, at det ville være en fin, fin mulighed, hvis man beslaglagde børnenes fritid og lagde den ind midt i skoledagen, på trods af at hun ikke kan dokumentere, at det ville gøre børnene dygtigere. Så der taler vi jo fra hver sin planet.

Men vil ministeren i det mindste ikke anerkende, at der er en forskel, således at de frie grundskoler er et sted, hvor ministeren ikke har noget at gøre?

Kl. 10:48

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:48

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Nu har der i mange, mange år været en lovgivning om de frie grundskoler, og det er selvfølgelig, fordi der skal være en fælles ramme for, hvordan de frie grundskolers virke kan udfolde sig, herunder at man også sikrer, at selv om der er forskellige måder, de kan udøve deres undervisning på, skal eleverne i sidste ende kunne det, der svarer til det, som folkeskoleeleverne kan fagligt, socialt osv.

Så der er god grund til, at der har været en friskolelov i mange, mange år og i øvrigt en friskolelov, som der har været et meget, meget bredt flertal for – jeg vil nærmest tro, at det kun er Liberal Alliance, der ikke synes, at der skal være en lovgivning, der sætter en ramme for, hvordan det er, friskolernes virke skal være.

Så har der lige været den lille hurdle, at der ikke stod noget om elevernes ret til elevråd. Det er derfor, vi har valgt det, som er det fineste i dansk demokratisk tradition, nemlig at have et tæt samarbejde med de relevante organisationer, der repræsenterer de frie grundskoler, som anerkender processen og faktisk synes, at det her er en rigtig fin måde både til at sikre elevernes ret til at danne elevråd, men også til at kunne gøre det på en anderledes måde lige præcis i de frie skolers ånd.

Så jeg tror, at jeg vil tillade mig at konstatere, at det vist mest er Liberal Alliance, der har svært ved, at der bliver lavet en god demokratisk ramme. Det er der ikke nogen af de pågældende skoleforeninger der synes.

Kl. 10:50

Kl. 10:52

Formanden:

Fru Merete Riisager.

Kl. 10:50

Merete Riisager (LA):

Nu taler ministeren mod bedre vidende. I hvert fald hvis ministeren har hørt efter i nogle af de debatter, vi har haft, ville ministeren være klar over, at Liberal Alliance støtter det, at man i de frie grundskoler skal leve op til det samme faglige niveau, som man skal i folkeskolen. Det er slet ikke noget problem, fordi det, at man har en frihed til at drive skole, betyder, at man faktisk får et højere fagligt niveau. Så den del går helt fint. Det, jeg er meget imod ved det her forslag, er, at man går ind og blander sig i processen, og det er så klassisk Socialdemokratiet, som noget kan være. Man kan ikke nære sig, man har en god idé, og så må andre også følge trop.

Kl. 10:50

Kl. 10:53

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:50

Kl. 10:53

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg er både glad for og stolt over, at vi med det her lovforslag giver elever, der går i en fri grundskole, retten til, at de også kan danne elevråd. Det vil jeg meget gerne stå på mål for her. Jeg ved, at det er noget, eleverne har efterspurgt rigtig længe, og det er noget, som alle de frie skolars foreninger bakker op om. Det her er ikke bare et smukt kompromis, det er måden at finde en løsning, som alle synes er rigtig, rigtig god og understøtter princippet om elevdemokrati.

Kl. 10:51

Formanden:

Fru Anni Matthiesen for en kort bemærkning.

Kl. 10:51

Anni Matthiesen (V):

Tak. Jeg tror egentlig gerne, jeg vil prøve at tage hul på det spørgsmål, som jeg måske også vil stille mellem første- og andenbehandlingen: Kan ministeren sige noget om, hvor mange af de her frie grundskoler der i dag egentlig ikke opfylder lovforslaget, L 99?

Kl. 10:51

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:51

Kl. 10:54

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

I de dialogmøder, jeg har haft med de frie grundskoler, bad vi også om at få, kan man sige, sådan et overblik over, hvordan de håndterede det i de frie grundskoler. Altså, der ligger ikke sådan en systematisk evaluering, det er på baggrund af tilbagemeldinger fra dem, og derfor synes jeg, det er en god idé, at fru Anni Matthiesen beder om at få de informationer, vi fik fra de frie grundskoler, som et led i den her dialog.

Langt de fleste steder har man enten elevråd eller noget, der minder om det. Der er nogle få steder, hvor man har valgt at gøre det på andre måder. Der er altså ikke, kan man sige, en officiel kortlægning af det, men vi kan sagtens give et overblik på baggrund af den tilbagemelding, vi fik i dialogen med de frie grundskoler.

Kl. 10:52

Formanden:

Fru Anni Matthiesen.

Anni Matthiesen (V):

Det er, fordi jeg har det sådan, at når vi nu vedtager nogle lovforslag her i Folketingssalen, så tænker jeg ligesom tingene til ende og tænker: Jamen hvordan vil man egentlig reelt sikre også efterfølgende, at lovforslaget her bliver opfyldt? Og der tænker jeg jo lidt på, om det vil sige, at man så vil gå ind og lave nogle spørgeskemaundersøgelser hos eleverne. Eller hvordan forestiller ministeren sig egentlig at man så efterfølgende vil sikre at lovforslaget her bliver opfyldt?

For jeg kan jo se, at der også er skrevet en masse ind om, at man ikke nødvendigvis behøver lave elevråd, man kan også lave plenum-møder osv. Men det kan vel også foregå på rigtig mange andre forskellige måder, og som jeg har indtryk af, foregår det på rigtig mange forskellige måder, også i de frie grundskoler. Der vil jeg gerne spørge ministeren: Hvordan forventer ministeren så egentlig at man vil tjekke op på det?

Formanden:

Ministeren.

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Danske Skoleelever er optaget af, at de gerne vil lave en kampagne for at informere eleverne, som går på de frie grundskoler, om, at nu har de fået den her rettighed. Det er jo også en god måde at gøre det på, for det her er netop en rettighed til eleverne. Og det betyder, at hvis der er nogle elever, der ikke synes, de får en mulighed for at få medbestemmelse på den frie grundskole, hvor de går, så kan de nu med loven i hånden rejse det i forhold til den skole, de er på. Og jeg må sige, at med den brede opbakning, der også er fra skoleforeningerne, tror jeg, at hvis der er nogle få, der måske ikke helt har gjort det, så vil de komme til at gøre det nu, fordi der faktisk er støtte til, at eleverne skal have mulighed for den demokratiske udfoldelse.

Men hvis vi nu antager, at der er nogle enkelte steder, hvor man ikke vil gøre det, så kan eleverne jo nu med den nye lov i hånden rejse det. Forhåbentlig løser de det på den pågældende skole, men i sidste ende kan de jo gå til ministeriet og sige: Den her skole lever altså ikke op til vores mulighed for at få elevindflydelse.

Men jeg synes, lovforslaget har en meget fin balance, i forhold til at der er mange måder, som elevdemokratiet kan blive opfyldt på. Den frihedsgrad er der i forhold til de frie grundskoler her, og derfor håber jeg virkelig også, at Venstre vil genoverveje støtten til lovforslaget.

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Børne- og Undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Tilbud til børn i alderen 0-2½ år).

Af undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 12.12.2013).

Kl. 10:54

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Fru Anni Matthiesen som Venstres ordfører.

Kl. 10:54

(Ordfører)

Anni Matthiesen (V):

Tak, hr. formand. Til gengæld kan jeg jo så indlede min ordførertale nu og her ved at sige, at det her lovforslag bakker Venstre fuldt op om og stemmer ja til ved tredjebehandlingen. Vi er faktisk i Venstre meget glade for, at regeringen nu har lavet et lovforslag, som jo også kommer i forlængelse af det beslutningsforslag, som vi selv har fremsat i starten af folketingsåret, og som vi også har førstebehandlet her i Folketingssalen. Lovforslaget her giver nemlig de frie skoler mulighed for nu også at oprette pasningsordninger for børn fra 0- til 2½-årsalderen, altså det, vi egentlig i daglig tale typisk kalder vuggestuealderen. Vi synes, det er dejligt, at regeringen nu med det her lovforslag også giver nogle friere rammer til de frie skoler, som vi jo i Venstre er store tilhængere af.

Dette lovforslag rummer altså en masse gode muligheder, som vil være til gavn både for børnene og de frie skoler, men faktisk også, tror jeg, for lokalsamfundene. Med lovforslaget får de frie skoler nu nemlig som sagt muligheden for at oprette et mere sammenhængende læringsforløb ved at kunne integrere vuggestue, børnehave og skole i samme institution. Det giver dermed også de frie skoler mulighed for måske at blive et bedre alternativ til folkeskolen og for den sags skyld også et bedre alternativ til de offentlige pasningsordninger.

De frie skoler spiller en meget stor og afgørende rolle i mange af de små landdistrikter. Jeg kender det selv fra mit eget område. Faktisk kan der være rigtig langt til nærmeste skole, og for den sags skyld er der børnefamilier i landdistrikterne, som måske endda har endnu længere til den nærmeste pasningsmulighed. Der ser jeg måske også lovforslaget her som en rigtig god mulighed for, at flere børnefamilier forhåbentlig vil bosætte sig i landdistrikterne, fordi de nu også kan få en god pasningsmulighed tæt på.

Så alt i alt ser jeg lovforslaget her som et rigtig godt forslag og en ekstra bonus på flere områder, og derfor støtter Venstre også dette lovforslag.

Kl. 10:57

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Hr. Troels Ravn som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:57

(Ordfører)

Troels Ravn (S):

Lad mig starte min lille tale her med at gøre opmærksom på, at jeg også taler på vegne af SF.

Frie grundskoler har i dag en mulighed for at etablere og drive private institutioner og private pasningsordninger for børn, der er fyldt 2½ år, men endnu ikke er begyndt i børnehaveklassen. Det foreslås, at denne adgang udvides til også at gælde børn under 2 år

og 6 måneder og dermed bringes til at omfatte alle børn, som endnu ikke er begyndt i børnehaveklassen.

Socialdemokraterne mener, at der bør anlægges et helhedssyn på børns læring, på børns udvikling og trivsel, og med dette lovforslag vil skolerne i højere grad kunne skabe et sammenhængende lærings-, udviklings- og trivselsforløb for børnene. Derfor er lovforslaget i al sin enkelhed et godt forslag. Socialdemokraterne støtter naturligvis forslaget.

Kl. 10:58

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Rosa Lund.

Kl. 10:58

Rosa Lund (EL):

Tak. Jeg har et enkelt spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører. Det her lovforslag betyder, som ordføreren sagde, at friskoler nu kan oprette dagtilbud for de helt små børn efter dagtilbudslovens regler. I dagtilbudsloven har det tidligere VKO-flertal jo vedtaget, at man må lave profit på børnepasning, altså tjene penge på at passe børn. Så derfor vil jeg bare spørge den socialdemokratiske ordfører, om Socialdemokratiet som følge af det her lovforslag ønsker at lave om på det med, at man kan lave profit, altså trække profitten ud af dagtilbud.

Kl. 10:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:59

Troels Ravn (S):

Det gør Socialdemokraterne ikke. Nej. Vi ønsker ikke, at der kan laves forretning på dagtilbuddet. Jeg mener ikke, at det problemfelt, som Enhedslistens ordfører rejser, er en del af det her lovforslag; i så fald må vi tage det under lovbehandlingen. Men Socialdemokraterne har en klart pragmatisk tilgang til det her forslag. Friskoler og private grundskoler skal også kunne give tilbud om daginstitutioner for børn under 2 ½ år, og det er for at sikre et helhedsorienteret syn på læring og trivsel. Derfor er lovforslaget fremsat, og derfor støtter vi lovforslaget.

Kl. 10:59

Formanden:

Fru Rosa Lund.

Kl. 10:59

Rosa Lund (EL):

Skal jeg forstå det sådan, at hvis Enhedslisten i udvalget på et senere tidspunkt stiller forslag om, at man ændrer dagtilbudsloven og går tilbage til det, den var før 2010, hvor man ikke kunne trække profitten ud af dagtilbud, vil Socialdemokraterne bakke op om det?

Kl. 11:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:00

Troels Ravn (S):

Jeg kan sige, at i det her lovforslag er der for mig at se ikke indarbejdet noget om, at det skulle være muligt at trække profit ud af et dagtilbud, en daginstitution. Det er for mig at se ikke indeholdt i det her lovforslag. Men Enhedslisten er velkommen til at stille spørgsmål undervejs i lovbehandlingen om de problemfelter.

Jeg vil gerne endnu en gang sige, at Socialdemokraterne har en pragmatisk og en helhedsorienteret indstilling til det her forslag. Det skal være muligt for friskoler og private grundskoler at give tilbud

om daginstitution til børn i alderen 0-2 ½ år for at sikre helhedssynet på læring, udvikling og trivsel.

Kl. 11:00

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Alex Ahrendtsen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:01

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

Christiansborg er jo et mærkeligt hus. Det er jo ikke længe siden, at vi behandlede beslutningsforslag B 6 fra Venstre, Dansk Folkeparti, De Konservative og Liberal Alliance om stort set det samme, og det blev hældt ned ad brættet af regeringen. Nu står vi så her nogle måneder senere og skal tage stilling til stort set det samme. Jeg er stadig væk ny; jeg har været 2 år i Folketinget, og jeg kan stadig væk undre mig over de her mekanismer, der går i gang i dette hus.

Men det skal jo ikke forhindre mig i at være glad for, at vi i dag så fra Dansk Folkepartis side kan stemme ja til lovforslaget. Vi er glade for, at friskolerne også får muligheden for at oprette vuggestuer, sådan som de har på børnehaverområdet. Det, der er godt, er jo, at vi så giver dem frie hænder fra 0-årsalderen og hele vejen op til 16-årsalderen, og det er jo glimrende.

Der er dog en lille bekymring fra vores side. Vi har jo også muslimske friskoler, og det, der ligger os meget på sinde, er, at de fortsat bidrager til integration og ikke til opretholdelse af parallelsamfund. Og vi skal på en eller anden måde have en sikkerhed for, at vi ved at give alle friskoler lov til at lave vuggestuer ikke samtidig giver muslimske friskoler mulighed for at opretholde et parallelsamfund, så de faktisk fra vugge til grav kan bevæge sig i deres muslimske parallelsamfund.

Det vil sige, at de går i vuggestue, der er muslimsk, de går i børnehave, der er muslimsk, i skole, der er muslimsk, i gymnasiet, der er muslimsk; de arbejder nede i kiosken eller vender tilbage til skolen som lærer, og så bliver de sågar sat ind på et muslimsk plejehjem og bliver begravet på en muslimsk gravplads og kan så opretholde et liv stort set uden kontakt til det danske samfund.

Jeg ved jo godt, at kommunen har tilsynspligten, og hvis der sker et eller andet, der gør, at de ikke lever op til loven, skal der gribes ind. Men vi kunne godt tænke os, at vi under udvalgsbehandlingen lige får belyst dette problem nærmere, så muslimske friskoler også lever op til formålet med friskoleloven, som er, at de har friheden til at fastsætte den måde, de gerne vil gribe det an på, men at de samtidig bidrager til integrationen, så borgere fra muslimske samfund også er en del af vort danske fællesskab. Det er jo det, der er afgørende.

Altså, de jødiske skoler har jo været en succes på den måde, og deres udgangspunkt var jo, at selv om de var jødiske skoler, var målet at blive en del af det danske fællesskab. Og den øvelse synes vi også at man i de muslimske friskoler skal prøve at begynde på. Bortset fra det er vi meget positive over for forslaget, og så glæder vi os til behandlingen med den lille bekymring, vi har.

Kl. 11:04

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Christian Friis Bach som radikal ordfører.

Kl. 11:04

(Ordfører)

Christian Friis Bach (RV):

Tak for ordet. Jeg vil gerne sige lidt om dette lovforslag på vegne af Radikale Venstre og på vegne af den radikale ordfører, hr. Jeppe Mikkelsen. Det er et godt forslag. Det er jo lidt mærkværdigt, at de

frie grundskoler må passe børnene, fra de er fyldt 2½ år, men indtil da må forældrene se sig om efter andre tilbud.

Der findes mange gode og velfungerende børnehaver tilknyttet de frie grundskoler rundtomkring i landet, og derfor giver det god mening nu at udvide målgruppen. Så kan forældre, der gerne vil have passet børnene, undgå at skifte børnehave efter børnenes første leveår. Det giver skoler med særlig pædagogik mulighed for at lave et mere sammenhængende forløb. Og det vil altså ske efter kravene og reglerne i dagtilbudsloven.

Det kan vi varmt støtte fra radikal side. Tak for ordet.

Kl. 11:05

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Rosa Lund som Enhedslistens ordfører.

Kl. 11:05

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak. Enhedslisten kan ikke bakke op om det her lovforslag, som jeg synes de foregående ordførere så fint har beskrevet hvad går ud på.

I Enhedslisten anerkender vi sådan set ønsket om at kunne lave sammenhængende pædagogiske forløb for børnene, inden de starter i skolen, og også sammenhængende pædagogiske forløb, som hænger sammen med den pædagogik, der bliver brugt på den skole, de skal gå på. Det ønske anerkender vi fuldt ud, men vi mener ikke, at det er løsningen at lave yderligere privatiseringer på dagtilbudsområdet. Tværtimod mener vi, at løsningen er at sikre, at de offentlige dagtilbud får bedre muligheder, altså får mere frihed til at kunne lave den pædagogik, de lige præcis ønsker.

Når vi ikke mener, at det er den rigtige måde at gøre det på, er det, fordi det vil betyde en yderligere privatisering af dagtilbudsområdet for de 0-2½-årige. Og vi har desværre set et stigning i antal privatiseringer, og vi har set en stigning i antallet af private dagplejer og private daginstitutioner gennem de sidste mange år. Det synes vi i Enhedslisten er en ærgerlig udvikling, og vi synes, det er ærgerligt, at regeringen ønsker at bidrage til den her udvikling. Det, der binder os sammen i Danmark, og det, der binder vores velfærdssamfund sammen, er, at vi alle sammen betaler ind til den fælles kasse, sådan at vi alle sammen kan få god og gratis velfærd, uden at skulle tvinges til at have dankortet op af lommen.

Vi mener i Enhedslisten, ligesom fagforbundet FOA, at vores dagtilbud er alt, alt for vigtige til at blive overladt til private aktører.

Lovforslaget betyder, at de frie skoler kan drive daginstitutioner efter dagtilbudslovens regler, og i dagtilbudsloven har private som bekendt mulighed for at trække profit ud af dagtilbud, og når man driver daginstitution med profit for øje, er det også det, der bliver det vigtigste, og ikke længere børnenes ve og vel.

I Enhedslisten vil vi faktisk meget hellere gå den modsatte vej, og vi havde egentlig ønsket os, at regeringen ændrede dagtilbudsloven, så det ikke længere er muligt at oprette profitinstitutioner. Nu ved jeg godt, at man skal passe på med at sige noget om, hvad SF og Socialdemokraterne mente før valget, men før valget mente de faktisk, at det var en dårlig idé, at private kunne trække profit ud af et dagtilbud.

Når privatiseringen for alvor ruller, frygter vi i Enhedslisten, at det kommer til at ske på bekostning af kvaliteten. Både manglende uddannelse blandt personalet og dårlige normeringer kan blive konkurrencefaktorer, fordi man vil tjene penge og derfor ansætter folk på dårligere vilkår. Vi har brug for mindre privatisering og ikke mere.

Til sidst vil jeg bare lige understrege, at vi selvfølgelig også er enig med BKF i, at der må gøres op med nogle af alle de tilskudsordninger, der i dag findes til private, og som er noget af det, der er med til at udhule den offentlige dagpleje.

Til allersidst vil jeg sige, at jeg håber, at regeringen på en eller anden måde vil udsætte det her lovforslag, fordi regeringen for efterhånden et godt stykke tid siden har igangsat et udredningsarbejde om ejerformer af dagtilbud. Og jeg synes, at vi som minimum må vente med at beslutte yderligere privatiseringer, til vi kender konklusionerne af den udredning. Det synes jeg er det mindste, vi kan gøre. Men det vil vi rejse i udvalgsbehandlingen.

Kl. 11:09

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Anni Matthiesen.

Kl. 11:09

Anni Matthiesen (V):

Jeg ville egentlig bare gerne benytte lejligheden til at få Enhedslistens ordfører til at understrege her i Folketingssalen i dag, at Enhedslisten – sådan hører jeg Enhedslistens ordfører – er imod alt, der er privat.

Kl. 11:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:09

Rosa Lund (EL):

Nej, vi er ikke imod alt, der er privat. Men vi er bestemt imod, at den offentlige velfærd bliver privatiseret; vi er bestemt imod, at den velfærd, som skal komme os alle sammen til gode, den velfærd, som vi alle sammen betaler ind til, bliver lagt over på private hænder – private hænder, som gør, at vi ikke har mulighed for at stille krav til kvaliteten, og at vi ikke har mulighed for at sikre, at der ikke er brugerbetaling. Vi kommer, frygter jeg, til at se et A-hold og et B-hold i vores daginstitutioner og i vores dagplejer; det kan vi allerede se i dag, og det er det, vi kan se, når vi kigger på privatiseringserfaringerne fra Norge og Sverige.

Så jeg vil sige – det vil jeg da gerne understrege – at vi bestemt er imod, at der sker en privatisering af dagtilbudsområdet. Og vi er bestemt imod, at private firmaer kan tjene penge på børnepasning, på bekostning af kvaliteten og pædagogernes uddannelse.

Kl. 11:10

Formanden:

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 11:10

Anni Matthiesen (V):

Lad mig prøve at dreje det en gang og så spørge Enhedslistens ordfører: Tror Enhedslistens ordfører ikke godt, at forældre selv kunne være i stand til at vurdere, om det sted, hvor de måske gerne ville have deres barn i skole, have det passet, kunne være af en kvalitet, så den f.eks. passede fint til deres lille Peter? Altså, sagt på en anden måde: Har Enhedslisten ikke tillid til, at forældre godt selv kan træffe en beslutning om, hvorvidt de ønsker, at deres barn bliver passet i en privat vuggestue eller i en offentlig vuggestue?

Kl. 11:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:11

Rosa Lund (EL):

Jeg har fuld tillid til, at forældre selvfølgelig ønsker det bedste pasningstilbud til deres børn, ligesom forældre ønsker den bedste skole til deres børn. Problemet er bare, at der, sådan som systemet er indrettet i dag, med alle de her tilskudsordninger til private institutioner, så bliver flyttet penge fra de offentlige kasser over i de private kas-

ser. Det er klart, at kvalitet koster. Det kan godt være, at man i Venstre har en opfattelse af, at kvalitet ikke er noget, man behøver at bruge penge på, men i Enhedslisten anerkender vi fuldt ud, at det, hvis man skal have noget af kvalitet, så også koster nogle penge. Derfor frygter jeg, at vi vil se en yderligere privatisering – fordi det er så nemt at flytte penge fra de offentlige kasser, altså skattekroner, over i de private. Og derfor vil forældrene jo klart vælge det sted, hvor der er flest penge, og det er lige nu det private, på grund af de tilskudsordninger.

Kl. 11:12

Formanden:

Fru Lene Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:12

Lene Espersen (KF):

Jeg synes sådan set, det er interessant – det er måske ikke banebrydende nyt – at vi hører Enhedslistens ordfører sige, at man simpelt hen ikke tror på, at private kan udføre et lige så godt arbejde som det offentlige, alene fordi det kan være virksomheder, der giver overskud. Jeg vil gerne spørge Enhedslisten, hvad der for Enhedslisten vejer tungest. Altså, er det borgernes tarv i det danske samfund, der vejer tungest – det kan være den ældre, der har brug for hjemmepleje, det kan være barnet, der skal i daginstitution, altså den ældres tarv, barnets tarv – eller er det hensynet til nogle fagforeninger, der selvfølgelig ønsker at bevare flest mulige medlemmer? For det er jo det, jeg hører Enhedslisten sige, altså at det hele skal bevares i offentligt regi, og det må borgerne så indordne sig under. Hvad vejer tungest?

Kl. 11:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:13

Rosa Lund (EL):

Det, der vejer tungest for Enhedslisten, er bestemt kvaliteten; det, der vejer tungest for Enhedslisten, er netop barnets tarv, og det er derfor, jeg synes, det er interessant, at De Konservative også rejser det her spørgsmål. For netop kvaliteten har vi ikke mulighed for at stille de samme krav til, når det er private aktører, som vi har, når det er offentlige. Det er sådan, at der findes et tilsyn, som ikke ligger i kommunen, men som ligger i et ministerie langt væk fra daginstitutionerne, som skal holde øje med de private.

Så jeg vil sige, at det bestemt er barnets tarv, der vejer tungest, og det er derfor, vi stemmer imod det her lovforslag.

Kl. 11:13

Formanden:

Fru Lene Espersen.

Kl. 11:13

Lene Espersen (KF):

Så nu har vi altså fået Enhedslisten til at indrømme, at der absolut ikke er nogen som helst form for dokumentation for det, Enhedslisten siger. Enhedslisten siger, at fordi man ikke kan måle det, så tror man ikke, at kvaliteten er god, og det vil sige, at vi skal ind og have endnu mere bureaukrati og endnu mere administration. Så må jeg bare foreslå Enhedslisten: Vis dog tillid til de borgere, der er her i landet.

Hvis vi ser på samtlige undersøgelser, der er i forhold til de forældre, der vælger et privat tilbud, hvis vi ser på de mange ældre, der har haft muligheden for at vælge mellem et offentligt tilbud og et privat, vil vi se, at det så faktisk har vist sig – det har bl.a. vist sig i Odense Kommune – at man de steder, hvor de har valget, gør alle

gladere. Det gælder både de ældre, der vælger det private tilbud, men også de ældre, der fastholder det offentlige tilbud. Så hvis det er kvaliteten, man er optaget af, så må det jo være den kvalitet, som den enkelte borger oplever, man må være optaget af.

Der har jeg simpelt hen så svært ved at forstå, at Enhedslisten på grund af ideologi har den holdning, at borgerne skal have dårligere kvalitet, fordi der skal være monopol på en ydelse.

Kl. 11:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:14

Rosa Lund (EL):

Altså, jeg vil da bare sige, at jeg fuldt ud har forståelse for, som jeg også sagde før, at der er nogle forældre, som vælger det private tilbud, fordi de private tilbud som oftest har flere penge, fordi der bliver flyttet penge fra de offentlige kasser over i de private kasser. Og det synes vi i Enhedslisten er en ærgerlig – ærgerlig – udvikling. Jeg er klar over, at man hos De Konservative har en anden holdning, men det har vi ikke i Enhedslisten. Så vil jeg også lige understrege, at det her netop handler om hensynet til børnene. Jeg synes, det er vores ansvar som politikere at stille krav til, at den kvalitet, der er i dagtilbuddene, er i orden.

Vi har netop, vil jeg sige til fru Lene Espersen, tillid til pædagogerne. Og derfor er vi imod pædagogiske læreplaner og imod test af børn osv., netop fordi vi har tillid. Så jeg synes, det er en falsk modsætning, som fru Lene Espersen opstiller.

Kl. 11:15

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Merete Riisager som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 11:16

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Tak. Nu behandler vi L 100 om muligheden for at oprette vuggestuer på de frie grundskoler. Det er ikke ofte, at man som oppositionsparti behandler et lovforslag, som er fremsat på baggrund af et beslutningsforslag, man selv har fremsat. Det er faktisk ikke sket før for undertegnede. Det er sikkert sket før, men ikke for undertegnede, så det er en dejlig dag i dag.

Liberal Alliance fremsatte i 2012 et beslutningsforslag om forbedrede rammevilkår for de frie grundskoler, og i 2013 fremsatte vi også et beslutningsforslag om forbedrede rammevilkår sammen med Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, og der var således en meget stor borgerlig enighed om, at der skal være bedre rammevilkår for de frie grundskoler.

En af de dele, nemlig muligheden for at oprette vuggestuer uden at skulle igennem alle mulige processer for at få lov til det, er det, vi behandler i dag. Det giver mere frihed til skolerne, til forældrene og ikke mindst til børnene. De forældre, der ønsker at få deres børn i en friskole, og som også i deres eget private budget finder de penge, der skal til, selv om de allerede over skatten har betalt til folkeskolen, kan nu sætte deres yngste i vuggestuen samme sted, hvor den store går i skole, og det kan alt sammen give en bedre hverdag for familierne.

Det er positivt, at en rød regering kommer med sådan et lovforslag, der giver mere frihed til de frie grundskoler, men hvis jeg lige skal dryppe en lille smule malurt i bægeret, vil jeg sige, at denne frihedsrettighed, som vi behandler i dag, jo følges ad en generel nedskæringspolitik over for de frie grundskoler fra den her regerings side, hvor der fremadrettet bliver færre penge, som følger barnet, og der bliver skåret ned i tilskuddet.

Jeg kan ikke vide det, men jeg kan ikke lade være med at tænke, om der er sket en eller anden studehandel mellem Socialdemokratiet og De Radikale. De Radikale taler tit om at få sat koblingsprocenten op, og Socialdemokratiet har måske lidt en tradition for at ville skære ned på de frie grundskoler. Måske har De Radikale fået en lille frihed her for så at acceptere, at man skærer ned i koblingsprocenten. Igen, jeg kan ikke vide det, men rationalet synes at være, at når nu folkeskolen har de problemer, den har, og der er mange forældre, der vælger de frie grundskoler, fordi kvaliteten generelt er højere på de frie grundskoler, jamen så kan man altid skære ned på de frie grundskoler for ligesom at forhindre nogle borgere i at gå den vej. Igen: Hvis man spiller fodbold med Ronaldo og man ikke kan vinde, kan man altid binde hans snøreband sammen.

Koblingsprocenten er nu 72 og nedsættes til 71 pct. af, hvad hvert barn i folkeskolen får med fra det offentlige, og det sker som nævnt, at politikere på venstrefløjnen fører krig mod de frie grundskoler. Det er lidt ligesom tidevandet. Det er noget, man kan regne med kommer igen med jævne mellemrum. Det vender tilbage, og når det sker, kommer der netop tit den løgn på bordet, at de frie grundskoler også får mange flere penge. Det er jo selvfølgelig ikke rigtigt. Som jeg lige nævnte, bliver der altså brugt meget færre offentlige kroner på de frie grundskoler end på folkeskolen.

Jeg vil i dag også bare nævne, at nedsættelsen af koblingsprocenten går ud over de familier, som har den vanskeligste økonomi. De, der har den gode økonomi, vil stadig væk kunne tilvælge frie skoler og privatskoler, men det er altså dem, der ligger lige på grænsen, som det kan blive rigtig svært for. Så er det også helt overordnet en rigtig dum idé at skære ned i koblingsprocenten, for stort set alle børn i Danmark skal jo i grundskolen, og det er som sagt billigere for det offentlige, når en familie vælger en friskole frem for en offentlig, og derfor kan jeg ikke se noget rationale bag det andet end en eller en form for misundelsesstrategi, når man skærer ned i koblingsprocenten.

Vi vil i Liberal Alliance derfor meget gerne arbejde os tilbage imod de 75 pct., så flere familier simpelt hen får et frit valg mellem en folkeskole og en friskole både for de små børn og de lidt større børn. I forhold til de helt små børn viser undersøgelser jo også, at den frihed, der følger med, fører til mere tilfredshed. Forældrene er generelt mere tilfredse med de frie pasningstilbud, end de er med de offentlige, og derfor skal flere familier have den her mulighed. Tak for ordet.

Kl. 11:21

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Lene Espersen som konservativ ordfører.

Kl. 11:21

(Ordfører)

Lene Espersen (KF):

Som flere ordførere allerede har været inde på, bygger dette lovforslag jo på et beslutningsforslag, som de fire borgerlige partier har haft fremsat, og som netop gik ud på at skabe muligheder for, at de frie grundskoler, der i dag kan drive og etablere privatinstitutioner og private pasningsordninger for børn, der er fyldt 2½ år, også får mulighed for at udvide tilbuddet til at gælde for de 0-2½-årige, således at der skabes et sammenhængende lærings-, udviklings- og trivselsforløb for børnene. Vi er rigtig glade for, at ministeren har lyttet til det ønske. Og bortset fra den her ene udvidelse indebærer lovforslaget ingen realitetsændringer i forhold til gældende ret. Det er også vigtigt at få sagt her.

Vi synes jo – da det er et forslag, vi selv har fremsat – at det er et yderst fornuftigt forslag, og vi synes faktisk også, det sætter fokus på barnets tarv. Vi er glade for, at det også fremgår, at langt de fleste høringsparter er meget positive over for forslaget. Men jeg må også sige her, at det er uforståeligt, at børne- og kulturcheferne og Fag og

Arbejde, altså FOA, er så inkarneret imod. Jeg synes faktisk, det er pinligt, at BKF i deres kritiske høringsvar simpelt hen påstår, at det er, fordi der er særlig favorable tilskud, at de er modstandere af det, altså at der sådan skulle være tale om en ulige konkurrence mellem privat og offentligt regi – det afvises blankt af Undervisningsministeriet – og jeg vil da selvfølgelig under udvalgsbehandlingen bare spørge ind til det. Vi hørte også fru Rosa Lund køre frem med det her fra talerstolen, og det er jo et elendigt argument, når det ikke passer, altså at der skulle være en eller anden skævvridning. Der kan i hvert fald ikke være det på det område, for der er overhovedet ikke nogen tilbud i dag.

Jeg synes, det er endnu mere uforståeligt, at FOA mener, at det kun er det offentlige, der er i stand til at passe børn fra 0-2½-årsalderen. Jeg vil gerne citere fra FOA's høringsvar:

»Det er FOAs grundlæggende opfattelse, at et så vigtigt område ikke kan overlades til private aktører, men skal varetages under beskyttende forhold i offentligt regi.«

Om det betyder, at FOA så også mener, at de forældre, der passer deres børn selv, skal have dem tvangsfjernet til vuggestuen, ja, det svar må blæse i vinden. Men jeg synes simpelt hen, det er utrolig nedsettende i forhold til de private, der passer børn, at man kan have den holdning, at det pr. definition er dårligere, hvis det er privat. Det er muligt, at det forholder sig sådan, at det her bare er primitiv fagforeningspolitik, altså at det handler om, at man bare vil bevare mest muligt til egne medlemmer, og så passer man jo bare sin organisation. Men jeg mener ikke, at det nogen sinde kan være i barnets tarv, at man skal skifte pasningssted, når barnet er 2½ år, alene fordi der er nogle organisationer, der mener, at det offentlige skal have et monopol. Jeg tror, at alle, der har prøvet at blive forældre og opleve et barns opvækst, ved, at der sker utrolig meget i den alder for børnene. Hvorfor skal de flyttes, hvis de er et godt sted? Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Jeg vil sige, at jeg synes simpelt hen ikke, det klæder hverken børne- og kulturcheferne eller FOA at have så lidt tillid til sig selv, for det virker jo, som om man først og fremmest er meget bange for et monopolbrud. Jeg er helt overbevist om, at det stadig væk er sådan, at langt de fleste danskere vælger et offentligt tilbud, fordi det er rigtig godt. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at man er så inkarneret imod, at der bliver den her mulighed for de frie grundskoler.

For os i Det Konservative Folkeparti er det, der vægter tungest, altid borgeren frem for systemet, også borgeren frem for organisationerne. Vi mener, at det her fremmer barnets tarv.

Derfor støtter vi forslaget fra ministeren.

Kl. 11:25

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 11:25

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg vil gerne sige tak for den meget brede opbakning til lovforslaget og også anerkende, at Liberal Alliance gødede jorden for lovforslaget med beslutningsforslaget tilbage i 2012. Vi synes i regeringen, at det er rigtig fint – med udgangspunkt i børnene – at børnene får et sammenhængende børneliv. Og med dette lovforslag bliver det muligt, at også de helt små børn, hvis forældrene ønsker det, kan komme i et tilbud for børn fra 0 til 2½ år, i stedet for at de skal finde et eller andet andet tilbud, hvis de ønsker, at deres barn skal være f.eks. i en børnehave, som godt kan være inden for de frie tilbud. Nu kan man så lave et sammenhængende børneliv, hvis man ønsker det som forældre, for børn på fra 0 til 6 år.

Jeg vil bare knytte et par enkelte ord til de spørgsmål, der har været her undervejs i debatten. For det første har Enhedslisten spurgt til ting omkring ejerformer på dagtilbudsområdet. Det er jo sådan, at hele det område er rykket over til social-, børne- og integrationsmi-

nisteren, og social, børne- og integrationsministeren vil snarest tage stilling til den udredning af ejerformer, som har været på trapperne. Derfor vil jeg foreslå, at det emne bliver drøftet med den relevante minister på området.

Jeg har også lige behov for at sige en enkelt ting til Dansk Folkeparti, for jeg synes ærlig talt, at når vi nu har et lovforslag her, som der er meget bred opbakning til, og som tager udgangspunkt i barnet, om et sammenhængende børneliv med et godt pædagogisk tilbud inden for dagtilbudslovens rammer – der er intet, der bliver ændret dér; det bliver så også en mulighed for de helt små børn i de frie grundskoler, men inden for dagtilbudslovens rammer – må jeg sige, at det ærgrer mig, at Dansk Folkeparti alligevel ikke kan dy sig for generelt at mistænkeliggøre muslimske friskoler, som om de pr. definition ikke lever op til friskoleloven.

Jeg er bare nødt til sige, at det jo er sådan, at uanset hvem der opretter en friskole, skal den leve op til friskoleloven. Det gælder muslimske friskoler, kristne friskoler, grundtvigianske friskoler, alle mulige andre friskoler. Det er også derfor, at der for det første er et klart lovgrundlag for, hvad det er, man skal leve op til, og for det andet er der også et tilsyn, sådan at hvis der er mistanke om, at man ikke lever op til loven, så kan der komme et skærpet tilsyn. I sidste ende kan det også betyde, at man får frataget muligheden for at drive det skoletilbud. Det er jo set enkelte gange, men i langt, langt de fleste tilfælde har vi jo rigtig gode friskoler, uanset hvad det er for en baggrund, der driver dem, fordi de skal leve op til det samme lovgrundlag.

Det ærgrer mig, at jeg skal stå her og bruge tid på den diskussion, for det er jo ret beset ikke det, lovforslaget handler om. Det handler om et børnesyn, om et sammenhængende godt pædagogisk tilbud til børn i 0-6-årsalderen. Det ærgrer mig så meget desto mere, fordi Dansk Folkepartis ordfører jo rent faktisk har henvendt sig til ministeriet lige præcis om det spørgsmål, om der kunne være nogle problemer i forhold til religiøse friskoler, som også ønskede at bruge muligheden for at lave dagtilbud for de mindste. Nej, det er der selvfølgelig ikke.

Det her er jo en principiel, vigtig debat, og derfor vil jeg bare sige, at det ikke nytter bare at mistænkeliggøre over en kam. Det står udtrykkeligt i friskoleloven, at frie grundskoler i hele deres virke og hermed også i driften af en daginstitution, som en skole måtte drive, skal forberede eleverne til at leve i et samfund som det danske med frihed og folkestyre samt udvikle og styrke elevernes kendskab til og respekt for grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, herunder ligestilling mellem kønnene. Det følger heraf, at det, hvis det her lovforslag bliver vedtaget, ikke vil føre til dårligere integration, hvis en fri grundskole, der opfylder dette grundlæggende krav, opretter og driver en vuggestue. Det har Dansk Folkepartis ordfører fået på skrift forinden, men alligevel vælger Dansk Folkeparti at mistænkeliggøre det og sige, at det nu vil føre til dannelse af parallelsamfund, at små børn kan få et sammenhængende tilbud. Det synes jeg er ærgerligt, når der faktisk er bred tilslutning til at give den her mulighed.

Så tak i øvrigt for, at vi får vedtaget det her bl.a. på baggrund af den diskussion, der har været tidligere på baggrund af bl.a. Liberal Alliances beslutningsforslag, for det her giver et bedre tilbud set fra et børneperspektiv.

Kl. 11:29

Formanden:

Der er så en kort bemærkning fra hr. Alex Ahrendtsen, værsgo.

Kl. 11:29

Alex Ahrendtsen (DF):

Altså, hvis ministeren nu havde nøjedes med første halvdel af svaret til Dansk Folkeparti, hvor man sådan kort ridser op, hvordan loven er i dag, ville det have været fint. Men den der moraliserende, bedre-

vidende tilgang til et reelt spørgsmål i en sag er simpelt hen under ministerens værdighed. »Mistænkeliggørelse« – kære ven: Jeg har siddet og sidder stadig væk i et byråd og har haft ansvaret for folkeskolen og for muslimske friskoler bl.a. Og på nogle af de muslimske friskoler har det været under al kritik, hvad der er blevet leveret, og der har intentionen været at videreføre et parallelsamfund.

Så er det bare, jeg vil spørge ministeren: Er det ikke rigtigt – det her er et faktuel spørgsmål – at der er blevet lukket en række muslimske friskoler?

Kl. 11:30

Formanden:
Ministeren.

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det er korrekt, at der er blevet lukket *nogle* muslimske friskoler. Der er en række muslimske friskoler, som fungerer fint, og som lever fuldstændig op til loven, herunder at uddanne eleverne til demokratiske medborgere, så de er en del af det. Det er jo derfor, vi har et tilsyn. Det er for, at tilsynet kan følge op på det, hvis der er nogle, der ikke lever op til loven. Uafhængigt af hvilken baggrund de måtte have, skal de altid leve op til den lovgivning, der er. Det gælder selvfølgelig også de muslimske friskoler, og det gør langt de fleste også.

Kl. 11:31

Formanden:
Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 11:31

Alex Ahrendtsen (DF):

Så ministeren har lige indrømmet, at man har lukket en række muslimske friskoler. Ergo har der altså også været problemer med muslimske friskoler. Og derfor er det da også relevant at diskutere det i en sag som denne, hvor vi giver øgede frihedsgrader til friskoler, herunder også muslimske friskoler, som har haft lidt svært ved at leve op til loven.

Derfor kan jeg simpelt hen ikke forstå den der moraliserende sva-da, vi skal have i den her sag, når ministeren selv indrømmer, at der er blevet lukket muslimske friskoler. Kom ned fra den høje hest, og vær dog imødekommende over for folk, der har lidt erfaring ude fra det kommunale liv! Det vil jeg da opfordre ministeren til, så vi kan få en reel diskussion i stedet for det her.

Kl. 11:31

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:31

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Enhver friskole skal leve op til den friskolelovgivning, der gælder. Sådan er det også med det her lovforslag, og derfor deler jeg på ingen måde Dansk Folkepartis bekymring.

Kl. 11:32

Formanden:

Tak til undervisningsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Børne- og Undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 19:

Forslag til folketingsbeslutning om retningslinjer for omkostningstjek i statslige institutioner.

Af Preben Bang Henriksen (V) m.fl.
(Fremsættelse 12.11.2013).

Kl. 11:32

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Det er ministeren for by, bolig og landdistrikter, der har ordet.

Kl. 11:32

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det følger af det her beslutningsforslag, at Venstre nu vil pålægge regeringen inden udgangen af indeværende folketingsår at udarbejde retningslinjer for gennemførelsen af omkostningsvurderinger i udflytningsrelevante statslige institutioner til anvendelse ved planlagte omstruktureringer.

Jeg vil indledningsvis slå fast, at regeringen gerne ser statslige arbejdspladser i vore landdistrikter, og virkeligheden er da også, at der rundtomkring i landet er rigtig mange statslige arbejdspladser uden for hovedstadsområdet. Det fremgår også af den seneste landdistriktsredegørelse til Folketinget, at i fordelingen af statslige arbejdspladser udgør arbejdspladser i provinsen godt 56 pct. af samtlige statslige arbejdspladser. Når det gælder antallet af årsværk, svarer det til over 100.000 årsværk, hvorimod antallet af årsværk i hovedstaden ligger på ca. 80.000. Det fremgår også, at den største procentuelle stigning i antallet af statslige arbejdspladser i perioden fra 2008 til 2012 har fundet sted i Region Nordjylland og Region Midtjylland.

Som sagt ser regeringen altså gerne, at der er statslige arbejdspladser også i landdistrikterne, men regeringen har samtidig den grundlæggende opfattelse, at placeringen af statslige arbejdspladser skal ske på baggrund af en konkret og specialiseret vurdering fra de ministerier, som har det overordnede ansvar for de konkrete arbejdspladser. I den vurdering indgår der jo som sagt en lang række faktorer. Økonomi er naturligvis et vigtigt område, og det er givet, at der altid foretages omkostningsvurderinger i forbindelse med den her type beslutninger. Men det er også vigtigt at se på den faglige konsekvens af en udflytning samt matchen til den konkrete kommune og det område, man eventuelt udflytter en statslig institution til. I denne sammenhæng er det vigtigt, at man overlader den specialiserede vurdering til de enkelte ministerier, hvis ressort de respektive arbejdspladser hører under. De har jo netop i kraft af deres faglige viden de bedste forudsætninger for at foretage den her vurdering.

Hvad angår omkostningsvurderingen, er det rigtigt, at husleje og andre udgifter godt kan være lavere. Men der kan også være store udgifter forbundet med at flytte en statslig arbejdsplads. Center for Landdistriktsforskning udførte i 2009 en undersøgelse af erfaringerne med udflytningen af Sikkerhedsstyrelsen til Esbjerg. Undersøgelsen viste, at det er forbundet med store udgifter at flytte en statslig arbejdsplads. Det blev sådan set påvist, at det kostede godt 40 mio. kr. – altså 40 mio. kr. eller ca. 500.000 kr. pr. medarbejder – at flytte Sikkerhedsstyrelsen. I Sverige, hvor man også i 00'erne har forsøgt sig med at udflytte statslige arbejdspladser, har det været endnu dyrere. Således har Riksrevisionen i Sverige i 2009 anslået, at det kostede 1,1 mio. skr. – de er jo lidt mindre værd, men alligevel – at flytte hver enkelt arbejdsplads.

Undersøgelsen fra Center for Landdistriktsforskning viser endvidere, at flytningen og udflytningen af statslige arbejdspladser først

gavner, når der opstår synergi imellem den statslige institution og områdets eksisterende erhvervsliv og andre lokale aktører.

En lignende pointe fremkom på baggrund af en analyse udarbejdet i 2002 af den daværende erhvervs- og boligstyrelse. Den analyse beskrev perspektiverne i udflytningen af statslige arbejdspladser. Her blev det beskrevet, hvordan udflytning af statsinstitutioner bør ske efter konkrete overvejelser vedrørende den enkelte institutions behov for nærhed til andre statslige institutioner og samarbejdspartnere. Og det var altså en rapport, som kom under den tidligere regering, hvor Venstre jo havde den ledende kraft. En afgørende konklusion i rapporten var endvidere, at der ikke – og jeg understreger: *ikke* – tegner sig et entydigt billede af økonomiske fordele og ulemper ved en udflytning. Den samlede effekt synes derfor at skulle vurderes konkret for hver enkelt institution.

Derudover er det vigtigt at være opmærksom på, at man ved udflytning af statslige arbejdspladser risikerer at miste, måske, mange erfarne og dygtige medarbejdere og vil få vanskeligt ved at rekruttere nye medarbejdere. Det har selvfølgelig betydning for effektiviteten af de udførte arbejdsopgaver på såvel det faglige som det generelle niveau. Det kan således potentielt tage flere år, før man kommer op på det samlede effektivitetsniveau som følge af bemandskiftninger.

Samtidig må vi jo også tænke på de berørte medarbejdere, for når man flytter deres arbejdsplads, tvinger man ofte en hel familie til at rykke op og flytte til en anden landsdel eller et andet sted i landet, væk fra ægtefællens job og det nære netværk i forhold til børn og voksne. Det er jo ting, som for den enkelte kan have meget, meget stor betydning, og som ikke altid er lige til at gøre op i sådan et samfundsøkonomisk regnestykke.

Kl. 11:38

Et andet element, der er relevant at vurdere i forbindelse med udflytningsovervejelser, er selvfølgelig betydningen af den teknologiske udvikling. Det spørgsmål er blevet belyst i en rapport, som blev udarbejdet efter forespørgselsdebatten om F 9 sidste år, og som blev sendt til Udvalget for Landdistrikter og Øer kort før jul. Rapporten er en opdatering af relevante dele af førnævnte analyse fra 2002, og den blev udarbejdet af den daværende erhvervs- og boligstyrelse. Opdateringen havde fokus på den kommunikationsteknologiske udvikling og dens betydning for tre statslige institutioner beliggende uden for hovedstaden. Disse tre institutioner indgik også i den daværende 2002-undersøgelse.

Rapporten konkluderer bl.a., at den kommunikationsteknologiske udvikling reducerer visse af de ulemper i forbindelse med samarbejde og dialog, som en fysisk beliggenhed uden for hovedstadsregionen kan medføre. Der er dog forskel i graden af anvendelse af de forskellige former for kommunikationsteknologier i de enkelte institutioner. Det er samtidig vigtigt at holde sig for øje, at kommunikationsteknologi kun er et ud af en række elementer, som har betydning for placeringen af statslige institutioner.

Endelig vil jeg gerne understrege, at spørgsmålet om positiv vækst og udvikling i landdistrikterne ikke alene er et spørgsmål om placering af statslige arbejdspladser. Det kræver forbedring af en række af landdistrikternes rammevilkår. Derfor har vi også i regeringen tænkt landdistrikterne aktivt ind i talrige forskellige initiativer. Det er initiativer, som bl.a. tæller udligningsordningen, landdistriktsbestemmelsen i planloven, initiativer til gavn for den digitale og den fysiske infrastruktur samt de vækstplaner, som jo bliver implementeret i løbet af året, og hvor der faktisk ligger over 400 mio. kr. til byfornyelse og nedrivning af huse. Alle disse initiativer gavner jo landdistrikterne bredt inden for en lang række områder. Og lad mig da nævne Togfonden DK, som der jo blev indgået forlig om i går, og som er med til at binde landet sammen og også gøre det lidt nemmere at arbejde hjemmefra.

Så samlet set mener jeg altså ikke at Venstres forslag om en tvungen omkostningsvurdering, muligvis i lovform, medfører noget nyt. Der foretages i dag allerede omkostningsvurderinger, inden der træffes beslutninger med økonomisk rækkevidde. Til gengæld fjerner det jo fokus fra den besluttende myndighed, der har et ansvar for at foretage en helhedsvurdering og en samlet vurdering, hvori der indgår flere vigtige faktorer. Som nævnt er det bl.a. spillet mellem de relevante samarbejdspartnere, matchen mellem institution og udflytningssted og fagligheden. Udviklingen i landdistrikterne baserer sig på en lang række forskellige forhold, hvor statslige arbejdspladser kan være en af mulighederne, men langt fra den afgørende faktor.

Man skal derfor være meget påpasselig med at træffe meget drastiske beslutninger på tværs af en række forskellige statslige institutioner. Det er derfor også vigtigt, at vi overlader til den enkelte minister og det enkelte ministerium at foretage den konkrete faglige og specialiserede vurdering. Jeg mener derfor ikke, at en række retningslinjer for gennemførelse af omkostningsvurderinger i udflytningsrelevante statslige institutioner er den rette vej at gå.

Kl. 11:41

Formanden:

Tak til ministeren. Der er en kort bemærkning fra hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 11:41

Preben Bang Henriksen (V):

Tak til ministeren for gennemgangen her. Jeg må sige, at det, ministeren henholder sig til, jo er et spørgsmål om, om der skal udflyttes statslige institutioner eller ej, og ministeren gør opmærksom på, at det er dyrt, og at det var dyrt i Sverige, og at der må foretages en konkret vurdering.

Jeg er helt enig med ministeren i alle betragtningerne, men det er jo faktisk også det, forslaget så går ud på. Forslaget er jo ikke et forslag, der gør, at nu skal der udflyttes x antal statsinstitutioner. Jeg skal lige understrege, at forslaget jo også indebærer, at der kunne flytte statsinstitutioner til København, hvis det ikke var omkostningsmæssigt fornuftigt at have dem liggende i provinsen. Så det har ikke noget med udflytning af statsinstitutioner at gøre. Ministerens bemærkninger om konklusioner i den her COWI-rapport kan jeg heller ikke rigtig forstå, fordi der konkluderes da det modsatte.

Så jeg vil gerne spørge ministeren direkte: Hvad er det, ministeren har imod, at der foretages en sådan konkret vurdering af omkostningerne i forbindelse med en omstrukturering inden for det offentlige?

Kl. 11:43

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:43

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg kan sige til Venstres ordfører, hr. Preben Bang Henriksen, at det kun er et element. Det forsøgte jeg også at gøre ret meget ud af. Der er fagligheden, der er et spørgsmål om kompetencer, der er interaktionen, som det hedder på godt fynsk, imellem institutionen og det omgivende samfund, og der er en lang række andre parametre, som skal med, når man snakker om udflytning af statslige arbejdspladser. Vi er som sagt ikke imod det, men vi synes, at det bliver rimelig ensidigt, fordi det jo ikke kun er stedets beliggenhed og økonomien, der er afgørende.

Det er altså en lang række andre faktorer. Det her fokuserer udelukkende på omkostningsvurderinger. Jeg tror, at det stammer fra, at huslejen er lidt billigere i Vestjylland, end den er i København, men det er jo ikke det alene, der er afgørende. Der er også nogle institutioner, det tror jeg at hr. Preben Bang Henriksen er enig med mig i,

der skal ligge i København, og så er der også nogle, der skal ligge i provinsen. Så der er forskel på det, og vi mener, at det simpelt hen er for ensidigt at lave den her omkostningsvurdering alene, og derfor mener vi også, at det bør være det ministerie, der har fagligheden og indsigten, som så foretager den konkrete vurdering.

Kl. 11:44

Formanden:

Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 11:44

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg kan give ministeren ret. Vi drømmer ikke om at få Statsministeriet til Nørresundby, fordi huslejen er billigere der. Så let går det ikke, og det er også derfor, at vi præciserer i beslutningsforslaget, at det er udflytningsrelevante institutioner, der skal foretage det her tjek. Men vi ved jo i forbindelse med den almindelige lovbehandling herinde, hvordan vi har en sammenfatning i hvert lovforslags bemærkninger om administrative konsekvenser, EU-konsekvenser, miljøkonsekvenser osv. Vil ministeren være imod, at man på tilsvarende vis indførte omkostningerne ved udflytning som et parameter, der skulle indgå heri?

Kl. 11:44

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:44

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Man kan sige, at det med udflytningsrelevans jo er lidt afhængig af det syn, man har på, hvad der er udflytningsrelevant. Det er sådan, kan man sige, en lille smule vagt formuleret, for jeg har lagt mærke til, at Venstres syn på, hvad der er udflytningsrelevant, jo har forandret sig meget, efter at man ikke er i regering mere. Det er jo en hel anden diskussion, men det skal man jo i hvert fald formulere.

Det andet er, at selvfølgelig skal de økonomiske omkostninger jo indgå i de her vurderinger. Det er jeg sådan set enig med hr. Preben Bang Henriksen i, men det er bare for lidt alene at vurdere det ud fra det parameter. Nogle i Venstre har jo fortalt mig, at de synes, at udflytningen af SKAT til Ringkøbing var en stor succes, men man husker jo, hvordan medarbejderne var dybt ulykkelige over at blive tvangsforflyttet.

Kl. 11:45

Formanden:

Fru Mai Mercado for en kort bemærkning.

Kl. 11:45

Mai Mercado (KF):

Jeg tror ikke, at der hersker nogen tvivl om, at vi fra konservativ side har været meget bekymret over den udvikling, vi har set ske gennem de senere år, med udflytning af de her statslige arbejdspladser. Og som jeg i hvert fald læser intentionen med det her beslutningsforslag, er det vel egentlig bare sådan, at man ikke blindt centraliserer i centraliseringens hellige navn, men at man rent faktisk tænker sig om og altså er med til at beregne et helhedsbillede, og det kunne jeg måske godt tænke mig at ministeren fortalte lidt om. Så mit spørgsmål er, om han ikke også mener, at det er nødvendigt at kigge på helhedsbilledet de lokale steder, hvor der eksempelvis flytter en styrelse væk – det kunne være Miljøstyrelsen på Fyn, som altså flytter til København, og hvad der så kommer til at ske med de byer på Fyn.

Kl. 11:46

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:46

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg synes, det er meget relevant med det, fru Mai Mercado – undskyld, jeg skal lige lære at kende det nye efternavn, og i øvrigt tillykke med det – siger. Det er helt relevant at tage et helhedssyn her, og derfor synes vi også, at det fokus, der er i beslutningsforslaget, i virkeligheden er for snævert.

Men lad mig bare lige gøre op med en myte, når nu jeg har ordet, nemlig myten om, at der skulle være forsvundet statslige arbejdspladser i vores regioner. Det er faktisk sådan, hvad angår regionerne som helhed, at der ikke er nogen regioner, der har mistet statslige arbejdspladser de sidste 5 år. Altså, der har faktisk fra 2008 til 2012 været en nettotilgang af statslige arbejdspladser på 3,4 pct., og tager vi Region Syddanmark, hvor fru Mai Mercado og jeg selv kommer fra, er der sket en stigning på 1,4 pct., uanset der har været nogle omstruktureringer og der er flyttet statslige arbejdspladser.

Jeg skal også minde om, at når der kommer to undervisere mere på det lokale gymnasium eller der bliver udvidet lidt på en forskningsinstitution, er det ikke nogen stor historie, men det er det selvfølgelig, når man omstrukturerer og flytter arbejdspladser. Men der er faktisk sket en nettotilgang af statslige arbejdspladser i provinsen over de sidste 5 år.

Kl. 11:47

Formanden:

Fru Mai Mercado.

Kl. 11:47

Mai Mercado (KF):

Det tror jeg både Fødevarestyrelsen, Naturstyrelsen og Miljøstyrelsen, som jo er blevet lukket ned på Fyn eller i hvert fald har fået flyttet fynske arbejdspladser, vil være ked af at høre, for det er jo arbejdspladser med højtuddannet arbejdskraft, der flytter væk fra øen. Men jeg vil egentlig bare stille et spørgsmål, fordi det undrer mig lidt, at ministeren ikke kommer ind på centraliseringens grimme bilde af medaljen, hvis vi kan kalde det det.

Finder ministeren ikke anledning til rent faktisk at problematisere det, at de her udflytninger af statslige arbejdspladser netop har betydet, at der er kommet øget ledighed, at der er sket en større affolkning, og at der er sket mere afvikling fremfor udvikling i de her landdistrikter, og at det tilsammen jo har medført, at udfordringen er blevet større ude lokalt for det, ministeren er ressortminister for, hvorfor det vel egentlig giver rigtig god mening, at Venstre stiller det her beslutningsforslag?

Kl. 11:48

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:48

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg er enig i, at der er nogle af vores landdistrikter, der har nogle voldsomt store udfordringer, men man kan se, at antallet af offentlige og i hvert fald statslige arbejdspladser er gået op i alle regioner inden for de sidste 5 år, og det er ikke noget, jeg har fundet på. Det er simpelt hen noget, vi har undersøgt og også har beskæftiget os med, og vi har afgivet en redegørelse til Folketinget om det. Det tyder ikke på, at der ikke er sket nogen omstruktureringer bl.a. som følge af boligjobordningen, som vi jo overtog i sin tid, hvor man skulle spare 5 pct. på de statslige arbejdspladser, og det er dybt ulykkeligt, så der skal man foretage en helhedsvurdering hver gang.

Det, jeg har forsøgt at sige her, er i virkeligheden, at det her forslag er for snævert, når det alene fokuserer på økonomien, men økonomien skal indgå i det. Og lad mig så sige til Mai Mercado, at i

landdistrikterne er problemet jo, at vi har mistet rigtig, rigtig mange private arbejdspladser, og at det er en vigtig del for regeringen at få flere arbejdspladser for at skabe bosætning og vækst.

Kl. 11:49

Formanden:

Der er endnu en kort bemærkning, og det er fra fru Mette Hjerminde Dencker.

Kl. 11:49

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Mange af de statslige arbejdspladser, vi har, ligger jo det sted, de ligger, mere på grund af tradition, end fordi det er det bedste og mest fornuftige sted for dem at ligge. Som jeg ser forslaget, er det jo en meget sund refleksion, det lægger op til, nemlig at man, når man har de her store omstruktureringer, også lige tænker over, om det nu ligger det bedste sted.

Hvis man nu skulle omstrukturere på Landbohøjskolen, kunne man kigge sig omkring på Frederiksberg, hvor Landbohøjskolen ligger, og spørge sig selv: Ligger vi det sted i Danmark, hvor vi har aller mest landbrugsjord omkring os? Ligger vi det sted i Danmark, hvor vi har allerbedst mulighed for dyrehold, og hvad det ellers kan være? Man kan kigge på, hvilken funktion man har som statslig institution, og om man ligger det sted i landet, hvor der er de bedste muligheder for at udfolde den funktion.

Jeg vil godt høre ministeren: Hvordan kan det være, at ministeren er så afvisende over for det forsigtige forslag, som i al sin enkelthed bare går ud på, at man skal reflektere lidt over sin beliggenhed?

Kl. 11:50

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:50

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg har jo forsøgt at sige et par gange, at jeg synes, at fokus er alt for snævert, men selvfølgelig skal økonomivurderingerne indgå som en del af det, når det enkelte ministerium træffer sine beslutninger. Jeg er skam ikke afvisende over for at diskutere, om der er statslige arbejdspladser, som skal ligge andre steder, men det, der er vigtigt, er, at man foretager en helhedsvurdering, og at man også har den it-teknologiske udvikling med, når man vurderer det. Det, vi nødig skulle gøre, var kun at fokusere på økonomi, og derfor synes jeg, vi skal afvise det.

Så har jeg jo sagt, at det i landdistrikterne er den meget store tilbagegang i antallet af private arbejdspladser, der er den helt store udfordring. Samtidig har jeg også påvist heroppefra, at der faktisk er sket en stigning i antallet af statslige arbejdspladser i samtlige regioner i Danmark over de sidste 5 år.

Kl. 11:51

Formanden:

Fru Mette Hjerminde Dencker.

Kl. 11:51

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Jamen i Dansk Folkeparti er vi slet ikke uenige med ministeren i, at det er en helhedsvurdering, man skal foretage sig, og at man også skal se på it, økonomi og alt det andet. Det er en helhedsvurdering. Det er vi sådan set helt enige i. Som jeg ser det, er en omkostningsvurdering også en helhedsvurdering, så det er derfor, jeg undrer mig over, at ministeren er så afvisende.

Kl. 11:51

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:51

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det er jo sådan, at jeg er nødt til at tage stilling ud fra det forslag, der er leveret til Folketinget, og som vi diskuterer her i dag, og der er det udelukkende økonomi, der er fokuseret på. Derudover vil jeg godt sige, at der kræves en lang række andre parametre, som jeg har redegjort for. Vi er ikke afvisende over for at diskutere forskellige ting, men det er vigtigt, at der ikke kun er fokus på det økonomiske

Så vil jeg bare til slut i spørgsmålsrækken fra VKO glæde mig over, at man nu er så optaget af landdistrikterne, for de her ting var jo ikke noget, man tænkte over, da man var i regering eller havde indflydelse på regeringen i sin tid. Det vil jeg have lov at glæde mig over i dag, for det er rigtig rart, at vi er mange, der er optaget af landdistrikterne og deres udvikling og af at skabe arbejdspladser og gode ramme- og vækstvilkår.

Kl. 11:52

Formanden:

Tak til ministeren. Vi kan inden pausen nå hr. Lennart Damsbo-Andersen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:52

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Lad mig starte med at slå fast, at ideen om at udflytte statslige arbejdspladser ikke er fremmed for Socialdemokraterne. Når arbejdspladser flyttes fra hovedstaden til andre dele af landet, sikres der både arbejdspladser og større potentiale for vækst i den pågældende kommune eller det område, hvor arbejdspladserne kommer hen. I en tid, hvor udfordringerne for landdistrikterne bliver stadig mere synlige, kan en løsning være at flytte statslige arbejdspladser dertil.

Der findes allerede rigtig mange statslige arbejdspladser uden for hovedstadsområdet, som ministeren også har orienteret om. Og vi ser gerne, at endnu flere flyttes til landdistrikterne, når det giver mening. Det er derfor fint, at Venstre med dette beslutningsforslag også retter fokus på emnet. Man kunne dog have håbet på, at forslaget havde indeholdt noget nyt, for det siger jo sig selv, at der allerede i dag foretages omkostningsvurderinger, inden der træffes beslutninger med økonomisk rækkevidde. Sådan skal det blive ved med at være.

Udflytning af statslige arbejdspladser kan nemlig være rigtig dyrt. Det gælder både etableringsomkostninger og fremskaffelse af f.eks. kvalificeret arbejdskraft. Det er ikke muligt at give et kvalificeret overslag på, hvad omkostningerne generelt vil være. Kun de enkelte ministerier har den nødvendige viden til at vurdere, hvor store omkostninger der vil være forbundet med at flytte f.eks. en af ministeriernes styrelser til en anden del af Danmark. Ministerierne må altså vurdere fra gang til gang, om det kan betale sig at flytte.

Så ud fra den betragtning, at der allerede foretages en vurdering i de enkelte ministerier, anser Socialdemokraterne forslaget fra Venstre som overflødig og i visse dele også som forkert og kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 11:54

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 11:54

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg har bare en præcisering, for ordføreren begår efter min opfattelse samme fejl som ministeren, nemlig at mene, at forslaget vedrører udflytning af statslige arbejdspladser. Men så er det i hvert fald dårligt skrevet, og det kan jeg kun adressere til mig selv, for det handler om et omkostningstjek i forbindelse med omstruktureringer af statslige

arbejdspladser. Det omkostningstjek kan lige så vel gå på, at den statslige institution skal flyttes ind til København. Omkostningstjekket er et moment blandt andre momenter. Det var den ene ting.

Den anden ting, jeg lige vil præcisere, er faktisk det, jeg lige har sagt, nemlig at der ikke er tale om, at omkostningerne skal være det eneste parameter i den her sammenhæng. Der står helt præcist i bemærkningerne, at det er et blandt flere elementer i den samlede vurdering af en potentiel udflytning.

Så jeg vil godt bede om ordførerens bemærkninger hertil, og herudover også ordførerens – jeg kan ikke bruge udtrykket garanti; det skal vi passe på med her i Folketinget – bemærkninger til, hvor sikre vi er på, at de økonomiske elementer spiller ind i enhver beslutning. Hvis vi var så sikre på det, skete der ikke noget ved at gå ind for forslaget.

Kl. 11:55

Formanden:
Ordføreren.

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg noterede før, da Venstres ordfører stillede spørgsmål til ministeren, at ordføreren sagde, at det ikke handler om udflytninger, men at det er en generel vurdering osv. Jeg noterer mig bare, at der helt nøjagtigt står udflytningsovervejelser i det sidste afsnit i bemærkningerne. Det står der rent faktisk, og jeg regner ikke med, at det, der står her, er en misforståelse.

Derfor var min tale rettet mod det, for jeg opfatter også, at den diskussion, der generelt er om statslige arbejdspladser, ikke handler om centralisering, men handler om udflytning. Men det kan ordføreren jo sige noget mere om, når han selv kommer op på talerstolen.

Kl. 11:56

Formanden:
Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 11:56

Preben Bang Henriksen (V):

Tak. Jeg savner bare lige ordførerens bemærkninger til det om, at ordføreren siger, at det allerede sker i dag, at der jo ikke er det ministerium, uden at de sidder og vurderer husleje, arbejds lønninger osv. Er ordføreren helt sikker på, at det sker i det omfang? For så sker der ikke noget ved, at ordføreren går ind for det her forslag; så er det jo bare en bekræftelse af, hvad der sker i dag. Tak.

Kl. 11:57

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:57

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er meget interessant, men det er jo en lidt anden diskussion, nemlig om, hvor meget bureaukrati vi skal have, for det er jo det, en lovgivning om det her vil betyde. Det er min helt klare overbevisning, at der sker overvejelser om både økonomiske konsekvenser og alle mulige andre ting i forhold til, om man laver udflytning eller centralisering eller omstrukturering i ministerierne. Jeg tror bare, at det, vi ender i, er en diskussion om, hvorvidt man nu også kigger på de rigtige ting i forbindelse med det her. Så det er nok mere det, diskussionen går på.

Kl. 11:57

Formanden:
Fru Mai Mercado for en kort bemærkning.

Mai Mercado (KF):

Ordføreren var jo næsten ved at blive konkret på et tidspunkt, og så vil jeg lige spørge, om han måske kunne uddybe det og blive endnu mere konkret, fordi han jo sagde, at flere arbejdspladser kan flyttes til landdistrikterne, når det giver mening. Ordføreren har jo tydeligvis overvejet sin tale meget nøje og har gennemarbejdet den, og så kunne jeg godt tænke mig, om ordføreren bare kunne løfte sløret lidt for, hvilke arbejdspladser som kan flyttes tilbage til landdistrikterne af dem, der er centraliserede.

Kl. 11:58

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:58

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg har ikke i forbindelse med mine overvejelser omkring den her ordførertale tænkt på, hvilke arbejdspladser eller styrelser det var, der lige skulle flyttes ud i landdistrikterne. Det har jeg sådan set ikke. Forslaget er jo også et generelt forslag. Mine overvejelser går på, at i det øjeblik, man har kigget det hele igennem, og det både giver mening i forhold til økonomi, i forhold til, at man kan fremskaffe kvalificeret arbejdskraft, og at man har mulighed for at lave interaktion med andre relevante partnere osv., så skal man gøre det.

Kl. 11:58

Formanden:
Fru Mai Mercado.

Kl. 11:58

Mai Mercado (KF):

Ministeren sagde, at der var flere statslige arbejdspladser i landdistrikterne end tidligere. Sådan opfattede jeg det i hvert fald. Der skulle jeg jo nok have spurgt ind til, hvad det var for nogle arbejdspladser, men det kan godt ske, der er flere gymnasier lærere nu. Men det gør jo ikke noget grundlæggende ved det problem, at der er en lang række arbejdspladser, som er lukket ned. Hvis vi bare tager et par af dem, så er det Fødevarestyrelsen, Naturstyrelsen og Miljøstyrelsen, som har flyttet deres arbejdspladser væk fra Fyn. Det er lukning af Jordbrugskommissionen og omorganisering af statsforvaltninger, embedslæger, Vejdirektoratet, Forsvarets Auditørkorps. Er der nogle, man kunne forestille sig at flytte tilbage igen til landdistrikterne af dem, jeg lige har nævnt?

Kl. 11:59

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:59

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det kunne man da godt forestille sig, i det øjeblik at det, som jeg sagde før, giver mening. Nu må man jo sige, at alle de her omstruktureringer og centraliseringer jo er et udslag – sådan som det i hvert fald ser ud i øjeblikket – af den politik, som V og K har haft, og som har pålagt alle ministerierne besparelser. Det er i hvert fald en del af det.

Jeg tror heller ikke på, at der er nogen af os, der er uenige i, at man ikke skal bruge statslige penge mere end højst nødvendigt, men hvis det er, at man i forbindelse med de besparelser, der er lavet rundtomkring, synes, at det giver mening at lave centralisering, jamen så må det være det, der skal være. Det er også det, jeg siger i min ordførertale, nemlig at man bare skal tænke sig godt om, sådan at der også kan være udflytning og ikke kun centralisering.

Kl. 12:00

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører.

Hr. Christian Friis Bach har meget indtrængende bedt om at få lov til at springe i rækfølgen. Jeg forstår, at Dansk Folkepartis ordfører har accepteret det, så vi prøver at nå en ordførertale til.

Hr. Christian Friis Bach som radikal ordfører.

Kl. 12:00

(Ordfører)

Christian Friis Bach (RV):

Mange tak for velviljen og mange tak også til Dansk Folkeparti for velviljen. Jeg skal sige, at jeg taler på vegne af Det Radikale Venstre og også på vegne af ordføreren for Socialistisk Folkeparti, hr. Eigil Andersen. Jeg vil forsøge på grund af tidsbegrænsningen her at gøre det kort.

Begge partier afviser forslaget. Vi ønsker effektive statslige arbejdspladser, gerne i hele landet, men vi afviser, fordi vi ikke kan vurdere det på baggrund af simple eller tvungne beregninger. Det skal ske på grundlag af en samlet vurdering, hvor opgaver, økonomi, rekruttering og synergi i samspil med virksomheder og borgere og andre samarbejdspartnere skal indgå. Vi kan jo glæde os over, at den største procentuelle stigning i antallet af statslige arbejdspladser faktisk har fundet sted netop i Region Nordjylland og Region Midtjylland. Der skal være en balanceret udvikling i Danmark. Ministeren har glimrende redegjort for de mange initiativer, der bliver taget for at sikre netop det. Det er den måde, vi skal gøre det på, ikke ved beregninger i sig selv, og derfor siger jeg på vegne af Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti nej til beslutningsforslaget.

Kl. 12:01

Formanden:

Tak til den Radikale ordfører. Der er ikke nogen korte bemærkninger.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 13.00. Mødet er udsat. (Kl. 12:01).

Kl. 13:00

Forhandling**Første næstformand (Bertel Haarder):**

Mødet er åbnet.

Vi er i gang med første behandling af beslutningsforslag nr. B 19, og vi er nået til Dansk Folkepartis ordfører, fru Mette Hjermind Dencker.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Mette Hjermind Dencker (DF):

I Danmark har vi godt 180.000 statslige arbejdspladser. De 80.000 af dem ligger i hovedstadsområdet. Knap halvdelen af vores statslige arbejdspladser ligger i hovedstadsområdet. Det bekymrer ikke vores landdistriktsminister, kunne vi høre ham sige i sin tale. Men jeg kan love for, at det bekymrer os i Dansk Folkeparti. Er vi virkelig kommet dertil, hvor vi bilder os selv ind, at det er i hovedstaden, vi bedst løser de statslige opgaver? Er der gået så meget københavneri i den, at vi frygter for, at der går ekspertise tabt, ved at vi rykker flere arbejdspladser ud til provinsen?

Nogle gange kan vi også godt undre os lidt over, hvorfor de statslige arbejdspladser har den placering, de egentlig har. Hvad mon man har tænkt, dengang man skulle placere Naturstyrelsen? Lad os

da lægge den så langt fra naturen, vi overhovedet kan. Ja, hvorfor ikke? Hvad med København? Supergod idé.

Jeg vil hverken bebrejde den nuværende eller forrige regering for den skæve fordeling af statslige arbejdspladser, vi nu står med. Det er resultater af mange års fejlprioritering, og det må vi bare rette op på. Vi står i den situation, at vores landdistrikter bliver mere og mere affolket, samtidig med at vores byer vokser. Hvis vi politikere vil ændre på det, skal vi starte ved arbejdspladserne, for folk flytter for at få arbejde. Her skal vi som politikere gå foran som det gode eksempel. Vi skal ikke bare opfordre vores virksomheder til i højere grad at slå sig ned i provinsen. Vi skal gøre det selv.

Venstres forslag her er i bund og grund meget forsigtigt. Det pålægger blot regeringen at sørge for, når vi står over for en omstrukturering af en statslig virksomhed, at vi samtidig tænker en alternativ placering ind. Naturligvis skal vi veje for og imod i alt, hvad det indebærer. Det gælder økonomi, optimal udnyttelse af ressourcerne – det vil også sige de ressourcer, der er lige uden for arbejdspladsen. Da hovedstadsområdet er det suverænt dyreste sted i kongeriget Danmark at leje sig ind i som virksomhed, tror jeg, at det på sigt samtidig kunne give en besparelse, også selv om der naturligvis er omkostninger ved at flytte en virksomhed.

Så i Dansk Folkeparti kan vi naturligvis bakke op om Venstres forslag. Tak.

Kl. 13:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Lars Dohn.

Kl. 13:02

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Nogle gange kan man undre sig over, hvor offentligt finansierede arbejdspladser skal placeres i det her land. Altså, f.eks. blev der jo igennem Robin Hood-aftalen afsat penge i udligningsreformen til at placere et færgesekretariat, og det er af mærkværdige årsager kommet til at skulle ligge hos KL inde midt i København, selv om der var rigtig gode begrundelser for at lægge det sammen med Småøernes Færgeselskaber.

Så derfor kan man sige, at selve mekanikken i at foretage den overvejelse, altså om det kan ligge derude, ikke fungerer alle steder i vores offentlige sektor. Derfor vil vi gerne anerkende, at der er et behov for at få lagt en analysemodel ind eller en overvejelse ind omkring placeringen.

Vi må så lige sige, når nu forslagsstillerne kommer fra Venstre: Jamen er der nogen i det her Folketing, som har centraliseret i 10 år og er kommet med den ene reform efter den anden, som i den grad har flyttet alt, hvad der kunne flyttes, i tusindvis af arbejdspladser, fra mindre byer til større byer, så er det da Venstre. Ja, selvfølgelig er det da godt, når man så begynder at blive opmærksom på, at der også er noget, der skal gå den anden vej.

Men man må jo sige, at det i uhyggelig grad er lykkedes. Manøvren med strukturreformen gik jo bl.a. ud på at få lukket en hel masse skoler. Det er jo lykkedes rundtomkring, og vi har også set effekten af hele den proces, nemlig at der er en fraflytning fra landområderne og en tilflytning til storbyerne, som er næsten uden fortilfælde i danmarkshistorien.

Så vi må sige, at det her forslag fra Venstre ikke er det værste, der er kommet derfra. På den anden side skal de her udflytninger altid foretages i et helhedsperspektiv, og der havde den forrige regering jo netop nedsat et arbejdsudvalg, som på glimrende vis har illustreret, hvordan det helhedsperspektiv skal være. Økonomi, sådan som det her forslag lægger op til, må aldrig være bærende i valg af placering af statsinstitutioner.

Man må jo også sige, at med den nulvækstpolitik, som Venstre lægger op til, kan man med angst og bæven se frem til, hvordan vurderingen af økonomien vil blive fremtrædende, hvis vi får et regeringsskifte. Så derfor kan det blive en meget giftig affære at få føjet alene et økonomisk perspektiv, en økonomisk vurdering, ind. Vi kender det fra mange institutioner, at ønsket om at slippe af med de højest betalte medarbejdere og få nogle yngre ind, virkelig kan være et selvforvaltningsmotiv, som man ser udeomkring i samfundet.

Jeg er enig i de fleste af de argumenter, som ministeren og regeringsordførerne har fremsat; det er ikke altid, det er tilfældet, så det er jo også værd at bemærke. Jeg vil også understrege, at Enhedslisten – dér, hvor det er forsvarligt ud fra et helhedsperspektiv – ønsker, at statslige arbejdspladser bliver udflyttet. Så derfor håber vi også, at regeringen inden alt for længe vil spille ud med en politik, der kan understøtte sådan en udvikling. Men som jeg allerede har antydnet, kan Enhedslisten ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det Liberal Alliances ordfører, hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Nu er det jo et beslutningsforslag, som alene pålægger regeringen at fremkomme med forslag. Så det er jo meget uskyldigt, det er meget venligt at lægge det over i ministerens hænder og regeringens ansvar at komme med et oplæg om noget så fornuftigt som at foretage et tjek af økonomien i eventuel udflytning af statslige arbejdspladser.

Nu er det et område, der med jævne mellemrum diskuteres med meget stor ivrighed. Spørgsmålet om, om statslige arbejdspladser nu kan redde landdistrikter og kan bruges offensivt, og om ikke de alle sammen burde ligge derude, og der er gennem år og dag fremkommet mange argumenter for det, og det er en vanskelig diskussion sådan at være stålfast i, fordi der kan være opgaver, som kan være helt relevante at flytte ud, og så må vi bare sige, at der altså også er en række opgaver, hvor det er relevant, at det er centreret eller endda ligger i Danmarks hovedstad, hvor centraladministrationen ligger osv. Det synes jeg man må erkende der er behov for.

Derfor er det med det her forslag jo egentlig meget fornuftigt at sige, at der er mange forskellige begrundelser, der fører frem til, at en institution skulle ligge der, og hvis vi kan komme væk fra, at det sådan er for at tage andre hensyn end fornuftige, kunne vi dertil lægge, at det også ville være fornuftigt at foretage et økonomisk check, fordi det kunne godt føre til, at der faktisk kunne blive både en billiggørelse og en forenkling af en administration. Der kunne være billigere husleje, og der kunne være mange andre begrundelser, som skulle med ind i en vurdering, inden man lagde sig fast.

Der er jo i hvert fald en række særlige institutioner, som har et indhold, som har meget med andre områder at gøre end der, hvor de er placeret i dag. Dem kunne vi jo sådan set sagtens nævne på stribet, der har med landbruget at gøre og landdistrikter osv., og som passende kunne ligge i de områder, som de egentlig arbejder med, i øget udstrækning. Jeg er vel vidende om, at det er følelsesladet, lige så snart man taler om det, og så ender det jo tit med, at man tager mere hensyn til, hvad medarbejderne synes, og hvor de synes det skulle være, end hvad der måske er relevant.

Så jeg synes, at det her kunne løfte diskussionen op på et niveau, hvor man sagde, at der både er økonomi i det her at tage hensyn til, og så er der spørgsmålet om, om indholdet i de her statslige institutioner nu også hensigtsmæssigt kunne placeres det sted. Kunne vi få sådan en fornuftsdiskussion, måske endda uden for mange følelser, ville det være rigtig godt. Det her forslag, som Venstre har lagt på

bordet, er jo som nævnt i indledningen alene et forslag, der beder regeringen om at komme med et udspil på, hvordan det her kunne håndteres. Det er jeg helt sikker på ministeren med lidt velvilje sikkert nemt ville kunne levere Folketinget, så det er sådan set det, der er oplægget her, og derfor kan vi støtte beslutningsforslaget, som er lagt frem her, fra Venstre.

Kl. 13:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det den konservative ordfører, fru Mai Mercado.

Kl. 13:10

(Ordfører)

Mai Mercado (KF):

Som Konservative er vi optaget af at sikre balance i Danmark, og når vi taler om balance, er det jo normalt balancen mellem frihed på den ene side og det sociale ansvar på den anden side. Men også når det gælder placeringen af statslige arbejdspladser, arbejder vi for balance. Det handler om at sikre en balance mellem øst og vest, men også mellem by og land og mellem provins og hovedstad, for uden balance brækker Danmark midt over.

Balance betyder, at det skal være godt at bo og arbejde i alle dele af landet, men når regeringen nedlægger arbejdspladser i provinsen og rykker dem til hovedstadsområdet, opstår polariseringen, hvor udviklingen kun skabes i den ene del af landet og Danmark brækker midt over. Og den del af det har man desværre forsømt at sætte fokus på i debatten her i dag. Der er god grund til at sætte fokus på de statslige arbejdspladser, for de bliver i stigende grad lukket ned i effektiviseringsens navn.

Landdistriktsministeren har jo mulighed for at sætte en offensiv dagsorden, men det har han af meget mærkelige grunde valgt ikke at gøre. Han har nærmest ikke haft et eneste lovforslag på programmet, i hvert fald ikke nogen, som angår landdistrikterne, og det er også beskæmmende, at lovprogrammet for 2013-14 heller ikke byder på noget. Der er altså ikke noget, der indikerer, at ministeren har tænkt sig at være offensiv her i 2014.

Der er ellers nok at tage fat på. Landet er stadig væk i krise, selv om statsministeren prøver at give et andet indtryk. Fra Skagen til Gedser kan krisen mærkes; ledigheden gnaver, og krisen kradser. Mange har mistet deres job, og mange er bange for at miste deres job, og det må og skal vi jo tage alvorligt. Især i landdistrikterne er ledigheden høj. På Fyn, hvor ministeren selv er fra, ligger Kerteminde og Langeland i top, og det kræver altså en helt særlig indsats – om ikke andet så kræver det da i det mindste, at man ikke udsulter provinsen.

Så kan det godt være, at ministeren siger, at der har været en nettilgang af statslige jobs. Jovist. Og det kan også godt være, at der er kommet flere lærere til, både folkeskole- og friskolelærere og også gymnasielærere, men det ændrer ikke på, at der er en lang række jobs, som er forsvundet fra landdistrikterne, og det er højt specialiserede arbejdspladser, som kræver en høj uddannelse.

Mange statslige institutioner er altså nedlagt med store konsekvenser lokalt: øget ledighed, større affolkning samt afvikling frem for udvikling, og det bør en ansvarlig regering stoppe. Og netop derfor er det her beslutningsforslag faktisk rigtig godt, for beslutningsforslaget er udtryk for en ansvarlig politisk kurs, som netop kan være med til at sikre, at Danmark ikke brækker midt over. Og hvis ministeren hørte det sidste lovforslag, kunne det være, at han kunne blive inspireret af sin kollega uddannelsesministeren, for i den sidste debat hørte vi nemlig undervisningsministeren fremlægge et lovforslag, som højest mærkværdigt faktisk lignede et beslutningsforslag, der blev fremsat af oppositionen for bare nogle måneder siden. Og måske er det lige det, der skal til. Det kan jo være, at landdistriktsmini-

steren i dag får så meget inspiration, at vi om få måneder måske ser et lignende lovforslag, og det vil vi i så fald være glade for.

Kl. 13:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører, fru Mai Mercado. Så går vi til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 13:13

(Ordfører for forslagsstillerne)

Preben Bang Henriksen (V):

Tak for det. Det er ikke det værste, der er kommet fra Venstre, sagde Enhedslisten. Og så burde man jo spidse ører, for mæge til ros har jeg da aldrig oplevet. Tusind tak for det til Enhedslisten.

Når det er sagt, føler jeg anledning til lige at præcisere, at forslaget jo altså ikke omfatter spørgsmålet om, hvorvidt der er statslige arbejdspladser, der skal flyttes fra hovedstaden og ud i provinsen. Det blev det hurtigt udlagt til fra ministerens side, og andre fulgte også op. Hvis der ikke er en eneste offentlig arbejdsplads, der flyttes efter sådan et tjek her, så er det helt, helt fint med mig. Det, der bare ikke er helt fint med mig, er, at der ikke sker noget tjek, at der ikke sker nogen kontrol – altså at man foretager en omstrukturering i en offentlig institution uden at være forpligtet til at kontrollere, hvordan økonomien ville se ud i den institution et andet sted i landet, således at borgerne kunne få mere for pengene.

Så lad mig understrege det så tydeligt, som jeg kan: Hovedpunkterne i det her forslag – hvor det i øvrigt gælder, at regeringen skal udfærdige detaljerne – er, at der skal ske et omkostningstjek, når en offentlig institution overvejer en strukturændring, ikke nødvendigvis en flytning. Og som jeg sagde før: Flytter man ikke, er det helt fint med mig, men det, der ikke er fint med mig, er, at man ikke undersøger sagen grundigt.

Så blev det anført, at sådan noget jo allerede bliver undersøgt ude i de enkelte ministerier, ude i de enkelte virksomheder. Men så vil jeg da skynde mig at sige, at hvis det er så givet en ting, at det bliver undersøgt, må jeg jo give Enhedslisten helt ret, så er forslaget ikke så skørt, og så sker der jo slet ikke noget ved at stemme for det.

Hvordan ville det her egentlig se ud i et privat firma? Hvis man forestillede sig, at et privat firma skulle lede den pågældende institution, og direktøren blev sat til at foretage nogle strukturændringer, ville det undre mig, hvis ikke virksomhedens ejer eller virksomhedens aktionærer eller bestyrelsen sagde til direktøren: Ved du hvad, inden vi tager stilling til det her, må du lige komme med et tjek; så må du lige vise os, hvordan det her ville se ud i nogle andre scenarier, eventuelt også med en anden beliggenhed.

Gælder der noget andet, fordi det er en offentlig virksomhed, vi taler om? Skulle man så pludselig bare lukke øjnene og sige: Her behøver vi ikke at gennemføre sådan nogle omkostningstjek, det er der slet ikke nogen grund til? Det har jeg meget, meget svært ved at se. Det er efter min opfattelse et spørgsmål om at sikre, at der er et rigtig godt grundlag for en beslutning, både i en privat virksomhed – her er det jo nærmest en selvfølge; der er nogen der holder øje med økonomien – men også i det offentlige, hvor regeringen skal holde øje med økonomien.

Bliver det så en gang bureaukrati, vi trækker ned over institutionerne og det offentlige? Næh, der bliver jo ikke mere bureaukrati, end der skabes i et privat firma, hvis man beder direktøren om at foretage de relevante undersøgelser dér. Det, der tales om i forslaget, er jo målbare udgifter; det er løn, det er fravær, det er husleje osv. Det er der rigeligt med statistikker over i dag, så mere vanskeligt er det ikke. Der tales heller ikke om nogle bestemte årlige intervaller, hvor embedsmændene skal sættes i gang med det her arbejde. Det er et arbejde, der skal igangsættes, jeg havde nær sagt til rette tid, det vil nemlig sige, når der i forvejen sker strukturændringer. Så jeg tror ikke, at det bliver nogen særlig bureaukratisk belastning, og da slet

ikke efter de bemærkninger, jeg har hørt, om, at det i vidt omfang allerede sker i dag.

Så kan jeg herudover henvise til, at når vi har lovforslag til behandling her i Folketinget, er der jo som et separat punkt i afslutningen af de almindelige bemærkninger et sammenfattende skema over, jeg havde nær sagt fordele og ulemper, men i hvert fald over administrative konsekvenser, miljømæssige konsekvenser for stat, amt og kommune og erhvervsliv osv. osv. Det ville bestemt ikke være mærkeligt, om man også i den her situation skulle redegøre for alternative beliggenheder, alternative omkostninger i den forbindelse.

Omfatter forslaget så alle statslige institutioner? Nej, det omfatter udflytningsrelevante statslige institutioner. Vi må desværre glemme tanken om at få Statsministeriet til Nørresundby, det erkender jeg fuldt ud. Men der er adskillige statsinstitutioner, hvis beliggenhed jo dybest set er ganske, ganske underordnet, og specielt med den teknologi, som p.t. findes. Ministeren henviste faktisk til en COWI-redegørelse, og man kunne supplerende sige, at den jo faktisk støttede, at informationsteknologien virker ganske glimrende også uden for København. Det kan man læse nærmere om i redegørelsen.

Kl. 13:18

Er resultatet så, hvis der gennemføres sådanne undersøgelser, at flyttevognen kører af sted, hvis det viser sig, at det er billigere at have en statsinstitution liggende i Silkeborg end i København? Næh, det er det ikke, og det står også klart i forslaget, at det er et moment i beslutningsgrundlaget.

Så kan der, som ministeren korrekt udtrykte det, være tusind andre ting, der kan gøre, at der alligevel ikke skal ske nogen ændring af beliggenheden. Det respekterer jeg fuldt ud, men jeg respekterer bare ikke, at man ikke foretager et minutiøst tjek af omkostningerne ved en anden beliggenhed.

Hvordan vil det så se ud i det omfang, der måtte være bedre muligheder og færre omkostninger ved eksempelvis at ligge i København? Der må jeg sige, at der gælder forslaget også den vej rundt; så må den pågældende offentlige virksomhed jo flytte fra provinsen til København, anderledes er det ikke.

Det er for snævert, siger ministeren om forslaget. Dertil må jeg sige: Nej, det er et meget beskeden forslag, nogle ville ovenikøbet kalde det et lidt uskyldigt forslag, og andre ville mene, at det er et forslag, der sådan set giver sig selv. Ja, det burde give sig selv, men jeg er bare bange for, at det ikke nødvendigvis sker i dag, altså at der ikke nødvendigvis foretages den vurdering og det omkostningstjek, som egentlig skulle foretages. Så at det er et snævert forslag, kan jeg godt nok ikke synge med på. Og jeg må da også sige, at hvis det måtte være tilfældet, er det jo ikke anderledes, end at den regering, som efter forslaget skal pålægges at udarbejde de specifikke regler, i givet fald har alle muligheder for at rydde op i det.

Så med de bemærkninger kan det vel næppe overraske nogen, at Venstre støtter forslaget.

Kl. 13:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Nej, der er sandelig en kort bemærkning fra hr. Christian Friis Bach.

Kl. 13:20

Christian Friis Bach (RV):

Tak til ordføreren. Jeg ser jo normalt Venstre som et parti, der går ind for frihed og har tillid til ledelse, og der vil jeg bare høre ordføreren, om ikke forslaget her så har lidt en snert af planøkonomi i sig, altså på den måde, at man ligesom tvinger en beregningsmodel og en bestemt måde at agere på ned over ledelser og institutioner i konkrete tilfælde uden hensyntagen til, at der måske overhovedet ikke var brug for den beregning, eller at der kunne være andre måder at gå til spørgsmålet på.

Kl. 13:21

Kl. 13:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:21

Preben Bang Henriksen (V):

Tak for det. Spørgeren har helt ret i, at planøkonomi jo ikke er et ord, vi er helt vilde med i Venstre, og derfor føler jeg måske også trang til at understrege det, som også fremgår af forslaget, nemlig at det her er et blandt flere elementer i den vurdering, der skal finde sted. Jeg vil understrege, at man sagtens kan nå frem til – og det vil man jo sandsynligvis nå frem til i en række tilfælde – at det vil være billigere at have en etablering et eller andet andet sted. Men det er et blandt mange elementer. Ministeren var selv inde på, at der er utrolig mange andre momenter, der spiller ind i den endelige beslutning. Så derfor må jeg svare spørgeren derhen, at havde det været et rent planøkonomisk samfund, havde man jo nok set, hvad der stod under bundlinjen, men det gør vi ikke her. Det er ét blandt mange momenter.

Kl. 13:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Christian Friis Bach.

Kl. 13:21

Christian Friis Bach (RV):

Tak for svaret. Pointen var bare, at forslaget her kunne have en vis snert af, at man ville tvinge nogle bestemte økonomiske beregningsmetoder ned over det ganske samfund og i hvert fald de statslige institutioner, og det ville jo nok ikke være hensigtsmæssigt i enhver sammenhæng at benytte dem.

Men så kan jeg jo høre, om ikke ordføreren, hr. Preben Bang Henriksen, er tilfreds med, at man nu også ser en statslig udflytning endda til Nordjylland og til Midtjylland, og at den politik, som regeringen derfor fører, måske endda også har virket og har tiltrukket nye statslige arbejdspladser i nogle af de områder, der ligger lidt længere fra København.

Kl. 13:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:22

Preben Bang Henriksen (V):

Det var jo næsten et ledende spørgsmål, vil jeg sige. Der er jo nok nogle derhjemme, der ville blive kede af det, hvis jeg svarede nej til det, men jeg vil nu alligevel sige, at ud- eller indflytning såmænd ikke er det, der er afgørende for mig i relation til beslutningsforslaget her. Det er et spørgsmål om, at staten ganske ligesom et privat firma skal foretage et tjek, skal foretage en opstilling, skal lade det indgå i vurderingen, hvor man driver noget bedst og billigst fra. Jeg vil så give spørgeren ret. Vi har vist begge to ikke noget imod, at der indimellem også flytter en virksomhed til Nordjylland.

Kl. 13:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne, der også var Venstres ordfører. Så ville jeg give ministeren mulighed for at sige noget, men det vil han ikke, og så er vi færdige.

[Lovforslaget henvist til Udvalget for Landdistrikter og Øer].

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er der ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 17. januar 2014, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet er hævet. (Kl. 13:23).